

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 4/2003 - 38 pàgines
Sessió ordinària del dia 24 d'abril del 2003

El dia 24 d'abril del 2003, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General
núm. 15/2003, que és el següent:

1- Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració general i parapúbliques, corresponents als exercicis 1999 i 2000, així com de l'informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns, corresponents als mateixos exercicis.

2- Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i pel Grup Mixt al Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades dels treballs de redacció del projecte constructiu, construcció i explotació temporal del nou centre de transferència de residus d'Andorra.

3- Examen i aprovació, si escau, de la declaració d'utilitat pública de l'obra, projecte núm. 1650.2 "Vial contigu al riu Gran Valira: Tram Santa Coloma - La Margineda, 2a fase".

4- Examen i aprovació, si escau, de la declaració d'utilitat pública de l'obra, projecte núm. 1648.5 "Proteccions enfront la caiguda de blocs rocosos a la solana d'Andorra la Vella, zona carrer Mestre Xavier Plana - carrer Font del Puial".

5- Examen i aprovació, si escau, de la Moció presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, menada de la pregunta relativa a la possible confrontació bèl·lica a l'Iraq, formulada en la sessió del Consell General del dia 13 de març del 2003.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, relativa a la greu situació de crisi internacional plantejada per la reticència del règim iraquí a enllestir el desarmament.

7- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de diverses actuacions del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament.

8- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de l'atorgament d'ajuts a l'estudi per al curs 2002-2003.

9- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades dels treballs de redacció del projecte, construcció i explotació durant un any de l'estació depuradora d'aigües residuals nord-oriental d'Andorra.

10- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany,

president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, a la declaració d'utilitat pública dels terrenys afectats per la construcció d'un giny mecànic d'unió entre el poble de la Massana i l'estació d'esquí Pal/Arinsal.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat les absències dels Srs. Marc Pintat i Roc Rossell per motius personals, i dels Srs. Antoni Riberaygua i Marcel Llovera per trobar-se fora del país.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de la Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Pere Cervós Cardona, Ministre d'Educació, Joventut i Esports; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Jordi Visent Guitart, Ministre de Justícia i Interior; Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia, i Xavier Montané Atero, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.15h)

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, directament al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració general i parapúbliques, corresponents als exercicis 1999 i 2000, així com de l'informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns, corresponents als mateixos exercicis.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 70/2002 del 31 de desembre.

El Sr. Guillem Valdés Alemany, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost exposa l'informe.

Sr. Valdés teniu la paraula.

El Sr. Guillem Valdés:

Gràcies Sr. síndic.

Tractem els dos informes al mateix temps, no? Sr. síndic?... Els comptes dels comuns i els comptes generals de l'Administració?

El Sr. síndic general:

Sí, sí, junts.

Endavant.

El Sr. Guillem Valdés:

En relació a les liquidacions de comptes del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats de l'Administració general i de les entitats parapúbliques corresponents als exercicis 1999 i 2000, la comissió deixa constància que:

Punt primer. Donat que no es va incloure el pressupost de FEDA als pressupostos per a l'any 2000 després de la sentència dictada pel Tribunal Constitucional en data 7 d'abril del 2000 declarant la inconstitucionalitat de la Llei de creació de FEDA, SA, es troba en la impossibilitat de pronunciar-se sobre el seguiment del mateix.

Punt segon. Prenent nota de totes les observacions específiques i de les recomanacions formulades pel Tribunal de Comptes en l'informe de fiscalitzacions dutes a terme a la Caixa Andorrana de Seguretat Social corresponents als exercicis 1999 i 2000, així com els dels anys anteriors en el mateix sentit s'insta el M. I. Govern a entrar a tràmit parlamentari en el termini més breu la Llei de la seguretat social a fi de donar solució a totes aquelles recomanacions que queden sense solventar per tal de garantir l'adaptació del sistema de seguretat social andorrana a l'evolució demogràfica i econòmica del Principat.

Punt tercer. La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost deixa constància que ha pres acta dels resultats dels treballs de fiscalització duts a terme pel Tribunal de Comptes sobre el Servei de Telecomunicacions d'Andorra i recomana resoldre de manera satisfactòria la utilització dels béns del departament de radiodifusió sonora i televisió en base a la legislació vigent així com la regulació dels seus continguts.

Punt quart. A la vista de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les fiscalitzacions dutes a terme corresponents als exercicis 1999 i 2000 la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost considera que la gestió comptable es porta, en general, de manera correcta, però, de les observacions que es desprenen de l'informe convindria millorar qualitativament aquesta gestió. La normativa bàsica en relació a la gestió econòmico-financera dels ens públics d'àmbit estatal es recull en la Llei general de les finances públiques, el Pla general de comptabilitat pública i la Llei de pressupost per a l'exercici corresponent. Cap d'aquests textos defineix una estructura pressupostària, si bé segons l'anunciat pel Tribunal de Comptes durant la seva compareixença davant de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost del dia 23 d'octubre del 2002 sembla que aquest particular quedaria resolt en gran part pels propers exercicis, tanmateix la comissió recomana que s'aprovi una estructura pressupostària d'obligat compliment que hauria de definir de forma clara els comptes pressupostaris que s'han d'utilitzar en l'elaboració del pressupost tant per ingressos com per despeses, i la correlació amb els comptes definits en el Pla general de comptabilitat.

Així mateix, es recomana elaborar una memòria perquè contingui l'estat de romanent de tresoreria i el quadre de finançament.

L'entrada en vigor de la Llei general de les finances públiques d'obligat compliment per les entitats parapúbliques o de dret públic, els comuns i les societats públiques, obliga aquestes a la creació de totes les figures escaients per tal de garantir les funcions de control previstes a la mateixa i la fi del compliment de tots els procediments regulats per l'execució del pressupost.

Tanmateix, la comissió pren nota que de vegades la segregació de funcions definida per la Llei general de les finances públiques és de difícil aplicació per a petits ens com per exemple el Raonador del Ciutadà i l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya.

Punt cinquè. La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost havent posat en coneixement de la Junta de Presidents els dubtes suscitats davant de la interpretació de la Llei del Tribunal de Comptes referent a la fiscalització dels comptes d'aquesta entitat ha acordat incloure en l'examen els comptes del Tribunal de Comptes corresponents a l'exercici 2000 en el proper informe.

Per tant, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost aprova per unanimitat els comptes del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, del Centre Nacional d'Informàtica, de l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya, de la Residència Solà d'Enclar, del Col·legi Sant Ermengol, del Col·legi Janer i de la Sagrada Família, i aprova per majoria els comptes de la resta d'entitats deixant constància d'una banda el desacord del M. I. Sr. Josep Dallerès Codina en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata en l'aprovació dels comptes del Govern de les Forces Elèctriques d'Andorra, del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, de l'Organisme de Ràdio i Televisió, de l'Institut d'Estudis Andorrans, de l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell i, d'altra banda, el desacord del M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell en representació dels M. I. membres del Grup Mixt: Olga Forné Angrill, Jordi Mas Torres i Joan Monegal Blasi en l'aprovació dels comptes de Forces Elèctriques d'Andorra i de l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell.

D'altra banda la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost considerant que és la primera vegada que les fiscalitzacions dels pressupostos del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats de l'Administració general i les entitats parapúbliques són dutes a terme pel Tribunal de Comptes, proposa que es prenguin les mesures escaients a fi de: primer, que el Tribunal de Comptes no es limiti exclusivament a reproduir en el seu informe les al·legacions presentades per les entitats auditades sinó que en exercici de la seva funció fiscalitzadora exposi també les conclusions que n'extreu al respecte; segon, que el Tribunal de Comptes tingui present dins del marc de control de l'adequació dels comptes públics a tota la normativa legal vigent l'adequació a la Llei qualificada de transferències als comuns i en particular els articles 14, 15 i 16. En aquest sentit s'acorda demanar al Tribunal de Comptes que realitzi un informe complementari en un termini no superior als sis mesos sobre l'aplicació de dita Llei per part del Govern.

En quant a la relació de les liquidacions anuals de les despeses realitzades pels comuns a càrrec de les transferències rebudes per l'Administració general els anys 1999 i 2000, la comissió ha fet vàries constatacions sobre l'aplicació efectiva que fan els comuns de la Llei en relació a les transferències que reben.

La primera. Es constata l'absència formal en tots els comuns d'una comptabilitat separada per les despeses i les inversions amb càrrega de transferències tipificada en l'article 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns.

La segona. Que els comuns han adoptat el Pla general de comptabilitat pública aprovat pel Govern per decret del 27 de gener de 1999. No obstant això, persisteixen diferències de criteri a l'hora de comptabilitzar les transferències rebudes.

La tercera. Que la documentació que ha rebut el Tribunal de Comptes respecte a les transferències rebudes i la seva aplicació es presenta de forma molt heterogènia, cosa que dificulta treballs posteriors.

La quarta. Que de forma generalitzada es compleix la Llei de contractació pública malgrat que en alguns casos que han quedat descrits en els apartats corresponents no sigui així.

I, la cinquena i última. Que la Llei qualificada de transferències als comuns obliga a destinar com a màxim el 15% de l'import de la

transferència a finançar despeses d'activitats esportives, culturals, socials i de lleure.

La comissió que ja s'ha manifestat a favor d'una modificació de la Llei que contempli el propòsit de modular aquest percentatge, només pot continuar insistint en aquest sentit.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al M. I. Consell General que, fent-se abans remarques formulades, aprovi els resultats i comuniqui al Govern i als comuns conjuntament amb les recomanacions proposades pel Tribunal de Comptes, l'opinió de la comissió legislativa i la del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

A continuació passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt...

Sí, Sr. Josep Garrallà teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Per primera vegada s'analitza i es debat en aquesta Cambra les liquidacions de pressupostos del Consell General, dels òrgans que estan vinculats a l'Administració general i de les entitats parapúbliques, fiscalitzats pel Tribunal de Comptes, així com també l'informe que el mateix Tribunal ha realitzat sobre les despeses realitzades pels comuns amb càrrec a les transferències rebudes de l'Administració general dels anys 1999 i 2000.

Aquest debat arriba amb una mica de retard tenint en compte que estem al mes d'abril de l'any 2003, degut sobretot a què la creació del Tribunal data del 2000 i per tant, el fet de posar en marxa els mecanismes necessaris per realitzar el treball que se li encomana, la llei ha necessitat el seu temps.

I per què no dir-ho, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost tampoc ha fet el seu treball com cal.

Els consellers generals del Grup Mixt entenen perfectament la dificultat que ha tingut el Tribunal de Comptes per dur a terme l'anàlisi i l'elaboració de l'informe corresponent sobre les liquidacions de pressupostos dels anys 1999 i 2000 degut, en primer lloc, a la falta d'experiència del mateix Tribunal i en l'anàlisi

d'uns comptes amb diverses presentacions. I, en segon lloc, degut a la manca d'unificació de criteris comptables ja que en moltes ocasions ni s'ha aplicat el Pla general de comptabilitat pública ni la Llei general de finances públiques.

L'informe presentat pel Tribunal de Comptes denota les limitacions sobre els controls d'eficàcia i d'eficiència, d'economia i d'equitat tal com preveu l'article 16 de la Llei del Tribunal de Comptes.

El mateix Tribunal hauria de buscar els mecanismes necessaris per poder realitzar el seu treball amb les garanties necessàries.

Considerem com un fet sorprenent que el Tribunal de Comptes no analitzi ni tingui en compte les al·legacions presentades per les diferents entitats públiques i es limiti a reproduir-les en el seu informe sense cap comentari al respecte.

Entenem que en les conclusions de l'informe que elabora el Tribunal hauria de tenir en compte dites al·legacions.

Tal i com expressa l'informe de la Comissió de Finances i Pressupost, els consellers generals del Grup Mixt han aprovat les liquidacions del Pressupost del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats de l'Administració general i de les entitats parapúbliques amb excepció dels comptes de FEDA pel que fa a l'exercici de l'any 2000, i de l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell per a l'exercici 1999 i 2000.

Referent als comptes de l'any 2000 de l'entitat parapública FEDA, no es poden aprovar les liquidacions del pressupost perquè aquest no ha estat mai presentat i, per tant, no ha estat aprovat pel Consell General. Dificilment es poden aprovar uns comptes que no han existit.

Pel que fa als comptes de l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell veiem que durant dos anys consecutius -o sigui 1999 i 2000- presenta dos partides similars, una per un import d'1.010.000 pessetes de l'any 1999, i l'altra de 932.000 per l'any 2000 que no han estat mai documentades, ni tan sols s'han presentat al·legacions a l'informe del Tribunal de Comptes. Aquests motius justifiquen prou bé la no aprovació dels comptes corresponents.

Esperem que les reclamacions presentades, moltes d'elles reiteratives d'anys anteriors, no facin part dels informes dels anys a venir.

Els consellers generals del Grup Mixt, per acabar, fem nostre l'informe que ha presentat la

Comissió Legislativa de Finances i Pressupost a excepció dels punts que hem ressaltat en els paràgrafs anteriors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata intervé el Sr. Josep Dallerès.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Es tracta avui de l'aprovació dels comptes corresponents als exercicis 1999 i 2000. Liquidacions que arriben al Consell General respectivament tres i dos anys més tard del moment en què hauria estat la normalitat.

Cert és que, en part, aquest retard es pot atribuir a la posta en funcionament del propi Tribunal de Comptes, ara bé, únicament en part, per l'altra part només és atribuïble a un laxisme que, fins i tot arribo a pensar -i és opinió purament personal- no és ni volgut, sinó que, senzillament, i lamentablement, és. I punt.

Que trist és haver de formular tal tipus de constatacions i que trist haver-les d'assumir!

El Tribunal de Comptes, en iniciar els corresponents informes ja exposa les limitacions a què el control que ha dut a terme ha estat sotmès -i cito-: "la data en què es duu a terme aquesta fiscalització, molt posterior a la data de tancament dels exercicis respectius, planteja la dificultat de no poder verificar els inventaris realitzats en aquelles dates" -fi de citació.

Per altra banda, una altra limitació i que ens preocupà en un primer temps més que la citada anteriorment, és la primera enunciada pel Tribunal i que diu textualment: "Els comptes generals, per la seva pròpia naturalesa, la seva amplitud i el seu volum, no poden ser sotmesos als controls d'eficàcia, d'eficiència, d'economia i d'equitat previstos en l'apartat c) de l'article 16 de la Llei del Tribunal de Comptes, ni tampoc als d'eficàcia previstos en l'apartat d) del mateix article, ja que aquests controls únicament es poden efectuar sobre cada centre de gestió individualitzat i sobre programes específics" -fi de citació.

Dic que ens preocupà més en un primer temps perquè semblava donar a entendre que dita

fiscalització no fóra mai possible i portava a un important incompliment de la llei.

Això ens va quedar matisat en la compareixença del Tribunal davant de la Comissió de Finances el dia 23 d'octubre del 2002. Dits controls no havent estat possibles d'una part per les raons abans esmentades de retard en el temps i d'altra pel volum que havia representat el trobar-se amb una quantitat important de controls -el fet del cúmul de dos exercicis, concretament- en el mateix moment de la posta en funcionament del propi Tribunal. Se'ns va dir que es preveu que dits controls siguin iniciats pels comptes del 2002 i ja totalment efectius pels exercicis posteriors.

Davant les limitacions avançades pel propi Tribunal de Comptes ningú no es pot sorprendre que, per part nostra, no s'aprovin els comptes de Govern, que resulten d'uns pressupostos als quals tampoc vam donar suport; encara menys quan hi figura en aquests comptes un import que no s'adiu amb el que figura en la Llei del 4 de juny de 1998 referent a la concessió del Túnel d'Envalira, que mereix una observació específica del Tribunal de comptes recollida unànimement per la Comissió de Finances i que esperem sigui corregit per part de Govern. Per altra banda no figura en l'abast de l'informe, quan es tracta de la fiscalització dels comptes de Govern, cap control quant a l'aplicació, per part d'aquest, de la Llei qualificada de transferències als comuns. Així figura en l'informe, així ens va ser ratificat pel propi Tribunal en la seva compareixença i així ho va entendre la Comissió de Finances en adoptar, per unanimitat, la proposta cinquena de l'informe, apartat b), quan proposa la realització d'un informe complementari al respecte.

Referent als comptes de FEDA només faré referència a la proposta de la comissió que, per unanimitat, va considerar trobar-se en la impossibilitat de pronunciar-se vist que en particular per l'any 2000 es tracta d'uns comptes que no van ser mai aprovats pel Consell.

Ignorem si existeix cap element nou que permeti ara allò sobre el que no es podien pronunciar en el moment d'aprovar la primera proposta a la comissió.

Quant als comptes de l'STA i ORTA-RTVA, SA, més enllà de la tercera proposta de la comissió, adoptada també per unanimitat, existeix la recomanació segona feta pel Tribunal de

Comptes relativa a les prestacions fetes per STA i no facturades a Ràdio i Televisió d'Andorra, SA.

Sobre aquest tema els recomano -a qui no ho hagi fet-, tot el seguit de correspondència que he intercanviat durant un any amb el Govern sense arribar-ne a treure res de clar a no ser el fet que a l'empara de cap element legal l'STA no factura o no ha facturat a RTVA, SA serveis que efectua o ha efectuat per aquesta societat. Si algú està interessat per la saga pot seguir-ne l'entrellaçat als butlletins del Consell General núm. 1, 8, 26, 33, 50 i 61 de l'any 2002 i el *culebrón* continua de moment a l'any 2003.

Tant per aquestes dues entitats, així com per l'Institut d'Estudis Andorrans i per l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, comptes en els quals s'havien detectat partides indocumentades, vam proposar de deixar-los pendents d'aprovació perquè s'esbrinessin els dubtes existents, amb l'ajut logístic del propi Tribunal de Comptes, de ser necessari, per tal de poder aprovar uns comptes amb menys interrogants. La majoria no ho va considerar procedent.

Tampoc, doncs, no donem el nostre suport a l'aprovació d'aquests comptes.

Referent als comptes sobre les transferències als comuns els aprovem d'acord amb el que consta a l'informe de la comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Jordi Daban.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

El ponent de l'informe de la comissió sobre les liquidacions de comptes corresponents als exercicis 1999 i 2000 ja ha fet esment del posicionament de cada grup parlamentari en relació a l'aprovació dels comptes. No obstant això, el Grup Parlamentari Liberal també vol explicar el seu posicionament respecte a aquestes liquidacions.

Les liquidacions de comptes de l'exercici 1999 i 2000 són les primeres que s'aprovaran per aquesta Cambra amb la fiscalització del Tribunal de Comptes. Des del Grup Parlamentari Liberal valorem positivament la feina realitzada pel Tribunal malgrat hem

format unes recomanacions al seu treball per continuar millorant en el futur la presentació dels informes de la comissió.

Durant el treball en comissió per a la redacció de l'informe, el Grup Parlamentari Liberal va donar suport a la gestió de totes les liquidacions de comptes: del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques, ja que el resultat de la fiscalització del Tribunal de Comptes és favorable. És a dir, que totes les entitats fiscalitzades, malgrat recomanacions que desenvoluparem més endavant, tenen uns comptes clars, que s'atenen a la legalitat que els hi és aplicable i que gestionen bé els diners públics que reben. Per tant, el Tribunal no ha denegat l'opinió de cap entitat i proposa la seva aprovació.

D'aquesta valoració global positiva que hauríem de fer tots, ateses les conclusions del Tribunal i dels seus auditors, podem destacar que s'han format unes recomanacions que es detallen en l'informe de la comissió i que milloraran alguns aspectes de la gestió d'aquestes entitats. Emplacem aquestes entitats a seguir aquestes recomanacions en exercicis futurs.

De l'informe del ponent i de les intervencions dels diferents grups, es posa de manifest que el Grup Socialdemòcrata no aprova els comptes de sis entitats, i quatre consellers del Grup Mixt no n'aproven dos.

L'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell i l'Institut d'Estudis Andorrans presenten uns comptes amb algunes mancances comptables que es recullen en les observacions i recomanacions de l'informe del ponent, que al nostre entendre no són suficients per denegar els comptes. De fet, totes les despeses estan justificades si bé cal una millora substancial de la seva gestió.

Quant a l'STA i a les seves relacions amb l'ORTA i posteriorment RTVA, SA, el Tribunal de Comptes ha destacat la necessitat de clarificar els termes d'aquestes relacions pel que respecta l'ús dels actius i les facturacions de serveis. Malgrat aquesta recomanació, les liquidacions de comptes d'aquestes entitats són clares i reflecteixen la imatge real de la situació econòmica i financera. Per tant, el Grup Parlamentari Liberal dóna suport als comptes d'aquesta entitat i reitera la necessitat de seguir les recomanacions de l'informe del ponent.

En relació als comptes de FEDA per a l'exercici 2000, el Tribunal i l'informe del ponent posen

de manifest la manca de pressupost de FEDA atès que en aquell moment -és a dir, a finals del 1999- l'entitat FEDA s'havia convertit en la societat pública FEDASA. El Tribunal de Comptes ha fiscalitzat els comptes d'aquesta entitat basant-se en el pressupost per a l'exercici 2000 que es va presentar al Consell General per a informació junt amb els projectes de pressupost del sector públic en data 29 d'octubre del 1999. La sentència del Tribunal Constitucional en contra de la creació de FEDASA, de l'abril del 2000, va donar peu a una situació atípica i no prevista en el pressupost de l'exercici 2000. Tanmateix, si bé el Consell General no va aprovar els comptes de FEDA per a l'exercici 2000, sí que els consellers generals van rebre la informació relativa al Pla d'inversions 2000-2011 i el Projecte de pressupost 2000 de FEDA per a la seva consideració.

El Grup Parlamentari Liberal, seguint l'informe del Tribunal de Comptes, considera que FEDA ha fet una bona execució del pressupost del qual era responsable, i aprovarà els comptes de FEDA dels exercicis 1999 i 2000.

Finalment, de l'informe de la comissió i de les intervencions en aquesta Cambra, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata deixa constància del seu desacord amb l'aprovació dels comptes del Govern. Altre cop, el Grup Parlamentari Liberal volem destacar que el Tribunal de Comptes ha emès una opinió favorable dels comptes de l'Administració general per als exercicis 1999 i 2000, el que vol dir que els comptes són clars, segueixen la legalitat vigent i reflecteixen la imatge real de la seva situació financera.

A més, nosaltres volem ressaltar que el Govern ha seguit les recomanacions anteriors de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost dels exercicis anteriors, ja que el Tribunal ha format poques recomanacions de millora al Govern.

En exercicis anteriors, consellers generals que avui formen part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata mostraven el seu desacord amb la liquidació de comptes del Govern atès que no compartien amb la majoria parlamentària les modificacions que la Llei de pressupostos de cada any feia a la Llei general de les finances públiques. Aquesta reserva ha quedat subsanada, al nostre entendre, amb la sentència número 2002-1-L del Tribunal Constitucional.

A més, el Grup Parlamentari Liberal també subscriu a l'encàrrec formulat pel Tribunal de Comptes en l'informe de la comissió de revisar l'aplicació de la Llei qualificada de transferències als comuns per part de Govern. Tanmateix, nosaltres donem suport a la liquidació de comptes del Govern perquè considerem que la liquidació s'ha fet seguint escrupolosament tota la legalitat vigent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

El Govern vol intervenir?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, si no hi ha cap més intervenció...

Sí, Sr. Josep Garrallà, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Només dues reflexions.

Una és que veig que el Sr. Daban no ha escoltat massa el que jo he dit. Jo he parlat en nom del Grup Mixt, i del Grup Mixt som cinc consellers aquí i vostè només n'ha nomenat quatre, que és cert, que en la comissió només van votar quatre però, ja he dit aquí que el Sr. Patrick García s'havia adherit perquè he parlat en nom del Grup Mixt en la seva totalitat.

Això voldria que constés de què som cinc consellers que hem votat.

Una altra... sí que m'estranya del Sr. Daban el que ve, i ens diu aquí, perquè en la mateixa comissió no va dir el mateix, perquè el mateix informe de la comissió ens diu que aquest pressupost no ha estat mai presentat ni votat, i ara, avui, diu vostè que sí, que els consellers el tenim en el nostre poder... jo, personalment, encara no l'he vist.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sense cap ànim de polèmica només demanaria al

Sr. Daban una mica més de coherència amb el que va votar a la comissió. I, el que no faré serà llegir tota la primera part de l'informe.

Recomano, doncs, a qui estigui interessat de llegir tot l'informe de la comissió a partir de la pàgina 13 del Butlletí del Consell General número 70 de l'any 2002, i aquí queda clara constància de com estan els comptes i amb quins extrems, en tot cas, s'aproven.

Referent als comptes de FEDA és curiós que hi ha tota una sèrie de recomanacions aprovades per unanimitat en la comissió *inclús* els consellers lliberals el mateix per algunes recomanacions que fa referència el Govern que no diuen pas el mateix que el que ha dit el Sr. Daban.

Qui estigui interessat, en tot cas, que llegeixi l'informe total de la comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí. Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Daban, pel Grup Lliberal, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Josep Garrallà em disculpo per no haver-lo entès bé i prenc nota de què ha votat en nom dels cinc consellers.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha més intervencions proposo en primer lloc sotmetre l'aprovació de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració General i parapúbliques corresponents, doncs, als exercicis 1999 i 2000, i posteriorment l'aprovació de l'informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns.

D'acord?

Llavors, proposo si no hi ha objeccions...

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí... no he entès exactament...

És l'informe del Tribunal de Comptes o l'informe de la comissió?

El Sr. síndic general:

El resultat de l'informe de la comissió.

Doncs, proposaria si no hi ha cap objecció, doncs, declarar aprovades les liquidacions de comptes del Consell General, de l'Administració General i de les entitats parapúbliques corresponents als exercicis 1999 i 2000 en els termes que figuren en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

D'acord?

Doncs, i per altra part, pel que fa a l'informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns corresponents als mateixos exercicis i si no hi ha, doncs, cap objecció, també proposo declarar aprovats els resultats en els termes que figuren en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

D'acord?

Doncs, queden aprovats en aquests termes.

Acabat aquest punt de l'ordre del dia passem al punt número 2.

2- Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i pel Grup Mixt al Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades dels treballs de redacció del projecte constructiu, construcció i explotació temporal del nou centre de transferència de residus d'Andorra.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 65/2002 del 9 de desembre.

S'hi han presentat dues esmenes a la totalitat formulades, respectivament, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i pels consellers generals integrants del Grup Mixt: Sr. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell, Joan Monegal Blasi i Josep Ribera Ambatlle, i que han estat publicades en els butlletins números 7/2003 del 4 de març i 9/2003 del 10 de març, respectivament.

Abans de començar el debat demanaria als autors de les esmenes si volen fer el debat i la votació de les esmenes conjuntament? Sí?

Bé, doncs, en primer lloc té la paraula pel Grup Socialdemòcrata el Sr. Esteve López, per exposar la seva esmena.

Teniu la paraula Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ens oposem totalment a què el Consell General aprovi el Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades dels treballs de redacció del projecte constructiu, construcció i explotació temporal del nou centre de transferència de residus d'Andorra presentat pel Govern. I això per diversos motius.

Aquest Projecte de llei és un exemple paradigmàtic de la manera de fer de l'actual Govern Liberal. Pel que fa a la forma com s'ha tramitat ens trobem, una vegada més, davant d'una ocultació d'informació, d'una manca de transparència, que ja comença a esdevenir sistemàtica en la tramitació dels projectes de llei i que palesa clarament quina és la concepció de l'actual majoria de com han de ser les relacions entre el Consell General i el Govern.

Pel que fa al fons del projecte -la construcció i explotació temporal d'un centre de transferència de residus- es basa en la improvisació més absoluta que comporta, com veurem tot seguit, una duplicitat d'infraestructures amb els conseqüents costos econòmics per a l'Estat.

I pel que fa al contingut material del Projecte de llei, el Govern demana al Consell General que aprovi un crèdit per fer front a unes despeses que no es corresponen amb les que figuren en l'oferta presentada per la societat adjudicatària del concurs pels treballs que ja ha realitzat.

Comencem per la forma.

El Govern, en data 11 de setembre de 2002, va decidir procedir, mitjançant un concurs públic amb modalitat d'urgència, a la licitació dels treballs per a la construcció i explotació temporal d'un centre de transferència de residus. Tot i que el Govern el dia 2 d'octubre de 2002 va acordar adjudicar el concurs a l'empresa EMPUB, els consellers generals -com a mínim els consellers generals del nostre grup parlamentari- no vam tenir coneixement

d'aquesta decisió fins el dia 24 d'octubre, quan vam poder assabentar-nos a través del ministre d'Ordenament Territorial en resposta a una de les preguntes que van formular-se en aquella sessió del Ple del Consell General, ja que aquest acord no va publicar-se al BOPA fins el dia 30 d'octubre... una bona mostra de la transparència del Govern.

Sobre aquesta adjudicació definitiva hem de dir que vulnera totalment el contingut de l'article 7 del plec de clàusules administratives particulars del concurs, que determina que en un primer moment es realitzarà una adjudicació provisional a l'empresari, el qual haurà de redactar el projecte constructiu i només quan aquest s'hagi aprovat, l'Administració realitzarà l'adjudicació definitiva, reservant-se el dret de no aprovar el projecte constructiu, resoldre el contracte i no adjudicar definitivament les obres.

Aquesta renúncia al dret de l'Administració a adjudicar definitivament les obres fins que el projecte constructiu no estigui aprovat no s'explica de cap de les maneres. Nosaltres, almenys, no trobem cap explicació i aquest fet comporta que ens fem alguna pregunta: és que potser es tracta de posar certes clàusules als plecs de bases dels concursos i en funció de l'oferta seleccionada fer-les complir, o no?

Uns dies més tard, el 22 de novembre, el Govern va entrar a tràmit el projecte de llei que avui discutim acompanyat d'una, entre cometes, "extensa memòria explicativa d'una pàgina", -i dic bé: d'una pàgina en lletra gran i a doble espai. Davant la burla pel Consell General que representava aquesta actuació del Govern, la Sindicatura, en la seva reunió del dia 28 de novembre, va acordar deixar en suspens l'admissió a tràmit del Projecte de llei mentre el Govern no aportés l'oferta presentada, l'informe de l'òrgan de contractació i altres documents relacionats amb el procés d'adjudicació i va haver de tornar a recordar al Govern que, d'acord amb l'article 92 del Reglament del Consell General, els projectes de llei han de venir acompanyats de tota la documentació necessària perquè els consellers generals s'hi puguin pronunciar.

Uns dies després el Govern va trametre a la Sindicatura l'oferta presentada per l'empresa EMPUB i l'informe dels ministeris d'Agricultura i Medi Ambient i Ordenament Territorial núm. 310-021002-6 i la Sindicatura va acordar admetre a tràmit el projecte de llei. Naturalment, en aquell moment la Sindicatura

va creure -i jo també- que l'informe tramès pel Govern era l'informe original de l'òrgan de contractació relatiu a l'adjudicació del concurs i no vam procedir a efectuar cap mena de verificació. Tanmateix, ben segur, va tractar-se d'un error, ja que amb posterioritat, revisant tot el dossier, ens hem pogut adonar que en l'edictat publicat al BOPA el dia 30 d'octubre pel qual es fa pública l'adjudicació definitiva del concurs, es diu que l'informe d'adjudicació no és el dels ministeris d'Agricultura i Medi Ambient i Ordenament Territorial núm. 310-021002-6, que és l'informe que va aportar el Govern, sinó que és l'informe del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient núm. 023/2002, de contingut desconegut pels consellers del nostre grup parlamentari i també, així almenys ho suposo, pels consellers generals del Grup Mixt. Una altra mostra de la transparència del Govern i del respecte que li mereix la Sindicatura i el Consell General. I és que aquest tipus d'actuacions del Govern, més que a la dita popular "Pensa malament i ho endevinaràs" s'adiu molt més a una altra dita que diu: "Pensa malament i faràs curt".

Pel que fa al fons del projecte de llei hem de dir que no podem compartir el fet que el Govern adjudiqui a l'empresa EMPUB, per via d'urgència, una obra que, de fet, ja estava adjudicada de forma provisional a una agrupació d'empreses -ANDEOL- que tots vostès coneixen, i que després de la Llei relativa a la construcció i explotació del centre de tractament de residus ha esdevingut la societat Centre de Tractament de Residus, SA, i que en virtut de la mateixa Llei el Consell General ja s'ha compromès a pagar i, per cert, a un molt bon preu. Un molt bon preu per a la societat adjudicatària i no per a l'Administració.

Efectivament, el plec de bases del concurs per a la licitació, mitjançant concessió administrativa, de la redacció del projecte, la construcció i explotació ulterior d'un centre de tractament de residus ja contemplava, entre d'altres aspectes, la construcció d'un centre de transferència de residus i, lògicament, totes les ofertes presentades al concurs preveïen la construcció del mateix. El dia 26 de juny de 2002 el Govern va aprovar l'adjudicació provisional de la concessió a l'agrupació d'empreses ANDEOL, entre les que figura l'empresa EMPUB. Doncs bé, dos mesos i mig després, tot i que, com acabo de dir, aquesta obra ja estava adjudicada provisionalment, el Govern acorda procedir mitjançant concurs

públic a la licitació dels treballs de construcció i explotació temporal del centre de transferència de residus d'Andorra i adjudica el concurs a l'empresa EMPUB que forma part del grup d'empreses ANDEOL.

Així, doncs, ens trobem en una disjuntiva: o bé el Govern ha acordat adjudicar una mateixa obra primer a un grup d'empreses i després a una de les empreses que formen part d'aquest grup empresarial, o bé el Govern ha acordat que Andorra necessita dos centres de transferència de residus situats un al costat de l'altre. No sabem quina és la resposta a aquesta pregunta, ja que en la documentació aportada pel Govern que acompanyava el projecte de llei que debatem no hem trobat absolutament cap referència. Tanmateix, sigui quina sigui la resposta, se'ns plantegen molts dubtes i interrogants. Construirà també ANDEOL, tal com preveia la seva oferta, un centre de transferència de residus, o per contra, aprofitarà el que ja ha construït EMPUB? Si no el construeix, com afectarà aquest fet al pressupost, és a dir a la milionària subvenció ja aprovada per la llei relativa a la construcció i explotació del centre de tractament de residus? Es reduirà la subvenció en la mateixa quantitat que la que s'ha pagat a l'empresa EMPUB per a la construcció del centre de transferència de residus, o es mantindrà la mateixa subvenció i la societat ANDEOL no haurà de construir el centre de transferència, podent així estalviar-se una important quantitat de diners? I si ANDEOL, tal com preveia en la seva oferta, construeix un centre de transferència de residus, què farem dels dos centres de transferència de residus? Per a què ens serviran?

Sigui com sigui, cal constatar un cop més que la imprevisió i la improvisació, la manca de rigor i la manca total de planificació d'aquest Govern ens porten a una situació de malbaratament dels diners públics.

I finalment, per acabar-ho d'adobar, el crèdit extraordinari sol·licitat pel Govern, aparentment, no es correspon amb l'oferta presentada pels treballs que s'han realitzat. Vegem-ho tot seguit.

El Govern va adjudicar a l'empresa EMPUB els treballs de construcció i explotació temporal del centre de transferència de residus per un import global de 3.168.208 euros -és a dir, uns 527 milions de les antigues pessetes- i el mateix dia va acordar autoritzar un avenç de fons per la mateixa quantitat que es desglossa en 1.401.109

euros -uns 233 milions de pessetes- per a la construcció i 1.767.099 euros -uns 294 milions de pessetes- per a l'explotació temporal del centre de transferència de residus. Ara bé, l'oferta presentada per EMPUB, pel que fa a l'explotació, preveia un pressupost base de 1.288.239 euros per a l'explotació temporal del centre durant tres mesos, un cop finalitzada l'obra, i dues variants que permetrien el tancament anticipat del vell forn incinerador abans dels quatre mesos previstos per a la construcció del centre de transferència de residus.

La primera d'aquestes variants, consistent en l'explotació d'una transferència provisional de residus a partir de les instal·lacions existents al forn incinerador, permetria començar a exportar els residus el primer mes a comptar des de l'adjudicació, a un preu de 3.000 euros/dia durant tres mesos. És a dir, en total 270.000 euros que sumats als 1.288.239 euros de la proposta base fan un total de 1.558.239 euros.

La segona variant, consistent en l'explotació provisional, en règim de lloguer, d'un sistema de fabricació de bales de residus urbans, preveia compactar, embalar i emmagatzemar els residus durant el període de construcció de la nova nau del centre de transferència i el preu era de 5.205 euros/dia durant un període de tres mesos. És a dir, en total 478.860 euros. Si a aquesta quantitat sumem els 1.288.239 euros de la proposta base i els 1.401.109 euros de la construcció, coincideix exactament amb la quantitat autoritzada pel Govern en concepte d'avenç de fons i amb el preu cert del contracte segons l'edicta d'adjudicació definitiva.

No obstant això, l'exposició de motius del Projecte de llei de crèdit extraordinari, així com la memòria explicativa que l'acompanya, deixen ben clar que del que es tracta és d'exportar temporalment els residus i no de fer bales i emmagatzemar-les.

En conclusió: el Govern ha adjudicat a l'empresa EMPUB un concurs per un preu que preveu, ultra l'oferta base de 2.689.348 euros, una variant, per import de 478.860 euros que consisteix en llogar la maquinària que permeti compactar els residus, fer-ne bales i emmagatzemar-les, quan en realitat el que s'ha fet no ha estat això, sinó que s'ha procedit a exportar temporalment els residus a partir de les instal·lacions ja existents, tal com preveia la primera variant presentada per l'empresa per un preu de 270.000 euros.

Tot i així, amb total tranquil·litat, el Govern demana al Consell General que aprovi un crèdit extraordinari que contempla un preu superior en 208.860 euros -és a dir, uns 35 milions de pessetes aproximadament-, al que correspondria pels treballs que s'han realitzat segons l'oferta presentada per l'empresa adjudicatària.

Nosaltres, els consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no podem de cap de les maneres contribuir amb el nostre vot a què s'aprovi un crèdit extraordinari per uns treballs que no s'han fet. I confio que, un cop escoltats i analitzats els nostres arguments, els consellers generals de l'actual majoria no vulguin tampoc donar suport a aquesta injustificable pretensió del Govern.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

A continuació exposa l'esmena pel Grup Mixt el Sr. Josep Ribera.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Ribera:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers generals integrants del Grup Mixt, vàrem presentar una esmena a la totalitat al Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades dels treballs de redacció del projecte constructiu, construcció i explotació temporal del nou centre de transferència de residus d'Andorra, publicat en el Butlletí del Consell General número 65/2002 del dia 9 de desembre del 2002.

Els arguments que acompanyen la nostra decisió estan fonamentats bàsicament en la manca de previsió del Govern Lliberal pel que fa a la política de medi ambient i més concretament la de residus urbans, i en conseqüència amb les actuacions que denoten la precipitació amb que s'actua i, per tant, en la poca consistència que poden tenir aquestes realitzacions, per altra banda força importants per al nostre país.

En efecte, podem llegir en l'exposició de motius que acompanya el citat Projecte de llei, com argumenta, entre altres, la necessitat de fer-se càrrec de les despeses derivades dels treballs de redacció del projecte constructiu, construcció i explotació temporal del nou centre de transferència de residus d'Andorra, i atesa

l'extrema urgència de crear infraestructures degut a la necessitat d'exportar. I també, que el Govern no disposa de dotació pressupostària per al 2002.

A la vista dels arguments exposats, -els demés apartats de la memòria que acompanya el Projecte de llei fan referència als acords adoptats per l'avenç de fons i l'adjudicació-, determinen clarament que el Govern actua de forma precipitada, seguint els esdeveniments que succeeixen en cada moment i denotant una falta de previsió o planificació, fet al nostre entendre molt greu i que hem denunciat en reiterades ocasions, per les conseqüències que pot comportar en la mala qualitat en l'execució dels projectes.

La precipitació és mala consellera.

Si analitzem cronològicament les actuacions del Govern, veurem com els fets demostren la raó de les nostres manifestacions, realitzades en el paràgraf anterior.

El passat 24 de novembre del 2002, en la sessió de control, la consellera general del CDA, Olga Forné, va demanar al Govern en quina fase es trobaven les negociacions amb la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, i per quan es preveia la signatura del conveni que possibilitava l'exportació de residus. Exportació que, cal recordar, havia començat el mateix dia, amb l'arribada d'uns camions amb matrícula espanyola, i que van tenir el seu ressò a través dels mitjans de comunicació, i en especial la televisió pública.

En aquella resposta ens vam assabentar amb prou dificultat que el Govern havia adjudicat el projecte constructiu, la construcció i l'explotació temporal del nou centre de transferència de residus d'Andorra el dia 2 d'octubre.

Aquest fet encara no havia estat publicat en el Butlletí Oficial, i per tant ningú era coneixedor d'aquella adjudicació, ni menys encara de l'origen de la presència del transport estranger que tan pomposament s'havia anunciat.

Recordem que això passava 22 dies després d'aquella adjudicació.

El 31 d'octubre el Govern presentava el projecte de pressupost per al 2003. Aquest era publicat el 8 de novembre en el Butlletí 60/2002.

La Sindicatura analitzava en la seva reunió del dia 9 de desembre del 2002 el Projecte de llei de crèdit extraordinari que avui debatam,

tramès pel M. I. Sr. Cap de Govern en data 22 de novembre.

Tot i que tal com indiquen les dates de licitació del concurs, publicat el dia 11 de setembre del 2002, el Govern sabia amb molta antelació les necessitats econòmiques per fer front a aquesta despesa, no entenem com aquestes partides no estaven incloses en el pressupost del 2002.

Realment es fa difícil saber per què votem un pressupost, si el Govern actua amb crèdits extraordinaris per cobrir les seves necessitats econòmiques. Un mecanisme previst en la Llei de les finances públiques per fer front a despeses imprevistes, i no com en aquest cas que ja es coneixia l'import de la despesa abans de presentar el pressupost.

El Projecte de llei de crèdit extraordinari en el seu article 2 diu textualment que aquest crèdit extraordinari es finançarà mitjançant la reducció de 3.168.208,90 euros de la partida pressupostària: "720-Obres públiques".

Volem recordar que el nostre grup havia presentat una esmena de modificació al mateix projecte, perquè consideràvem que la partida destinada a infraestructures de transport no s'utilitzaria.

Davant d'aquestes constatacions, no podíem més que presentar una esmena a la totalitat per les raons següents:

La manca de planificació del Govern diverses vegades denunciades pel nostre grup, que porta inexorablement a unes actuacions amb el risc elevat que siguin malmeses, i en definitiva, resultin costoses a l'Administració; però sobretot, amb el perill que siguin inoperants o no es tregui el rendiment esperat.

La precipitació i la falta de previsió amb que actua el Govern, i en aquest cas, constatat perfectament amb l'exposició cronològica dels fets redactat en el paràgraf segon del nostre exposat. Precipitació que no és bona per aconseguir els fins més immediats previstos en el projecte.

La raó de la nostra esmena presentada al Projecte de pressupost del 2002, proposant una reducció de 2 milions d'euros al projecte "2001-000009-Infraestructures del transport", s'ha constatat com aquella partida no era necessària, almenys per la finalitat pressupostada.

Per tots aquests motius no donarem suport al Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades dels treballs de

redacció del projecte constructiu, construcció i explotació temporal del nou centre de transferència de residus d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Acabada l'exposició de les esmenes el Govern vol intervenir ara o al final?

El Sr. cap de Govern:

Al final.

El Sr. síndic general:

Al final?

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Guillem Valdés.

Teniu la paraula.

El Sr. Guillem Valdés:

Gràcies Sr. síndic.

Avui debatem una esmena a la totalitat al Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades dels treballs de redacció del projecte constructiu, construcció i explotació temporal del nou centre de transferència de residus d'Andorra.

Acabem de sentir els arguments del portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata amb atenció i no podem estar més en desacord amb els arguments exposats.

En primer lloc, voldríem recordar aquí, en coherència amb el que s'ha dit, en ocasions anteriors en particular en resposta a una pregunta del Sr. Esteve López sobre l'estat de les negociacions per poder exportar temporalment a l'Estat espanyol els residus que la intenció del Govern ha estat des de fa temps el tancament del forn incinerador el més aviat i, a ser possible, abans de finals de l'any 2002.

Posteriorment, independentment d'aquest fet els esdeveniments es van precipitar en quant en base al principi de precaució i seguint les recomanacions d'un equip d'experts, el Govern va decretar el tancament del forn incinerador el 21 d'octubre del 2002.

Volem deixar de costat totes les sospites d'irregularitats sobre les quals els parlamentaris lliberals no tenim cap dubte que estan infundades, tal i com van estar les acusacions d'inconstitucionalitat a la Llei d'adjudicació de

les obres i explotació del futur centre de tractament de residus, desmuntades punt per punt en la sentència de l'alt Tribunal.

Semblaria que, en aquest cas, com a mínim es pot dir que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va pensar malament i es va passar de llarg, Sr. López.

Dèiem, doncs, que deixant de costat totes aquestes polèmiques el Grup Parlamentari Liberal entén que no només s'ha actuat dins de la més estricta legalitat, però a més el Govern ha fet prova d'una afortunada anticipació que combinada amb les gestions conduïdes pel Ministeri d'Exteriors van permetre de començar a exportar els nostres residus des del dia 24 d'octubre del 2002.

Entendran, doncs, els M. I. consellers que moltes vegades s'ha criticat l'ús excessiu de crèdits extraordinaris, però és indubtable que vistos els esdeveniments succeïts pocs crèdits extraordinaris es justifiquen més que aquest, el qual garanteix l'exportació de residus vers Espanya que sense cap dubte, convindran també amb mi, que és la millor de les solucions que es podien adoptar.

Més enllà de polèmiques més o menys afortunades, convindran també amb nosaltres que el grup parlamentari liberal i alhora, esperem, totes les altres forces representades en el si del Consell tan sols podem agrair la mostra de solidaritat expressada per la Generalitat de Catalunya i pel Regne d'Espanya a l'hora de facilitar l'exportació dels nostres residus solucionant així el que s'hagués pogut convertir en un problema greu per l'Estat andorrà.

Per tot l'exposat el Grup Parlamentari Liberal no pot fer altra cosa en exercici de les seves responsabilitats que donar suport al Projecte de llei de crèdit extraordinari i votar en contra de les esmenes a la totalitat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i pel Grup Mixt.

No voldria acabar aquesta intervenció sense fer referència a la del Grup Mixt, el qual ha presentat una esmena a la totalitat basant-se en part, segons hem pogut sentir, en l'esmena que van presentar al Projecte de llei de pressupost.

Cal reconèixer, i així ho fem, que aquesta esmena es sustentaria sota una certa coherència, malgrat tot convindran que tots els arguments anteriorment mencionats pel Grup Parlamentari Liberal són més que suficients per mantenir la nostra posició i tal com he dit anteriorment, no donar suport a les esmenes a la totalitat presentades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la intervenció es tracta de rebatre esmenes a la totalitat de les quals com és preceptiu i com és reglamentari no coneixem el contingut. L'hem conegut aquí.

El Govern ha de procurar saber per on anirà la defensa de les esmenes a la totalitat de cada grup que les ha presentat i aquí, sobre la marxa, tenim prou documentació per anar-la explicant i ho farem fins allà on puguem. Potser alguna no la tindrem tota immediatament -no perquè no la tinguem aquí sinó perquè seria, segurament, molt llarg de llegir-ho tot.

Faré unes quantes puntualitzacions, però en primer lloc voldria dir que de tot el rosari de desqualificacions o de qualificacions que ha fet el

Sr. Esteve López -que de fet segueix la línia del seu president d'una manera avantatjada, jo diria... fins i tot, si em permet de dir-ho-... Bé, són les de sempre i l'exclou avui dient: "Pensa malament i faràs curt". Jo confio que encara que vulgui pensar malament sempre, doncs, que alguna vegada tot i pensant malament pugui donar-se compte de què no fa curt sinó que fa massa llarg. I en aquest cas em sembla que és el cas i així ho ha dit... en fi ho ha dit. Ho ha defensat prou bé el Sr. Guillem Valdés quan ha dit que el cas que ens porta aquí a discutir aquest projecte de llei és, segurament, el més justificat d'urgència i de necessitat d'aquest procediment per arribar a resultats.

Sobre un detall del principi per seguir una mica l'ordre de les seves relacions.

Sobre l'informe hi ha un ball de números, però no de números de quantitats, sinó de números d'informe, i això és un tema molt tècnic.

Cada ministeri té una numeració dels seus informes i segons tinc aquí apuntat l'informe 3100121002-6 de Medi Ambient seria el mateix que el 023.2002 de Medi Ambient i, també el del Ministeri de l'Ordenament del Territori amb un altre número.

Però, això, si vol li donaré el detall de cada un d'ells perquè segurament estem parlant dels

mateixos informes, i vostè s'ha pensat que algun no hi era amb tota certesa perquè potser sí que s'hauria de trobar un sistema en què la numeració dels informes fos la mateixa però tal com està establert, no és així, i buscarem la manera de què sigui així, a veure si es pot evitar, o que es reproduïxin els diferents informes.

Quant a l'avenç de fons i la motivació d'aquest avenç de fons:

S'ha tractat des del principi del que el pla de residus ha contemplat des del primer moment.

Quan es va plantejar de fer -i es va fer- el plec de bases pel centre de tractament de residus es va preveure, fins i tot, que hi hagués també una compactadora, una màquina... -per això hi ha la variant aquesta en l'oferta-, i això havia de ser posat en marxa i serà posat en marxa en el centre de tractament quan es comenci a construir.

El fet és que quan el Govern va decidir de tancar el forn -i teníem decidit tancar el forn, com havia dit la Sra. ministra, tant aviat com poguéssim durant l'any 2002, i en tot cas abans de finals d'any, no solament perquè s'havia d'intentar tancar-lo el més aviat possible sinó perquè d'aquesta manera podríem seguir les recomanacions europees. Dit sigui de passada... Hi ha països de la Unió Europea actuals que encara no han pogut tancar tots els forns seguint les normes que fixaven el 31 de desembre del 2002 com a data límit. Alguns d'ells no els han tancat perquè no calia, sinó que els han adaptat. Altres no els han pogut tancar ni adaptar i hi ha recomanacions insistents, en algun cas a França, dels prefectes perquè arribin a tancar-los, i s'està fent encara ara en ple 2003.

A Andorra vam poder prendre la decisió de tancar-lo i ho vam fer tenint en compte que l'allau i el volum diari de deixalles era el que era, tenint en compte que a Andorra no tenim abocadors ni els volem tenir per les deixalles diàries i que per tant, s'havien de preveure totes les possibilitats no solament una possibilitat sinó més d'una possibilitat a l'hora de negociar amb els estats veïns el trasllat de residus.

Per això vam incloure com a variant una compactadora, perquè poguéssim evitar-se que si un dia, per qualsevol motiu, fins i tot causes físiques, fins i tot, no sé... no voldria pensar que tinguéssim tanta mala sort al país com perquè coincidís el tancament del forn, amb... no sé, una inundació que no poguessin baixar els

camions, per exemple, no? Però, no això solament sinó que hi hagués dificultats d'ordre tècnic a l'hora d'arribar als acords amb els països veïns i que ens trobéssim uns quants dies o uns quants mesos havent d'acumular les nostres deixalles urbanes a Andorra.

Per fer-ho amb una certa coherència, tot i que era una mala solució, en tot cas, de la mala solució havíem d'escollir la menys dolenta que era compactar a base de les màquines que no teníem a Andorra, que no estaven fabricades amb possibilitats de ser venudes immediatament, però que sí que hi havia un lloguer, això sí...

Aquestes compactadores l'únic que fan és reduir el volum de la deixalla de cinc vegades, em sembla... no? de volum. I, a més, ho fa de tal manera que la deixalla es pot acumular, es pot emmagatzemar amb una mica menys de malmesa de la natura que quan es fa -com s'ha fet alguna vegada per desgràcia; com s'ha hagut de fer alguna vegada fins i tot a Andorra en els temps passats- quan el forn ha estat parat -una vegada es va parar quinze dies per canviar els filtres o per intentar arreglar-los, i es van tirar les deixalles al camp del Maià i van cremar durant una colla de dies. Això tots ho sabem, no?

Això s'havia d'evitar, no eren les mateixes quantitats que les que haurien estat ara, i a partir d'aquí es va posar aquesta variant. Aquesta variant està contemplada -i aquí sí que hi ha potser un ball de números amb les dues parts... amb les dues partides de la contractació. La primera que és la construcció que costa 1.400.000 euros, aproximadament, que inclou la variant 2; i la segona, l'explotació inclou la variant de l'embalatge. Aquest embalatge no es va fer servir, és cert... no es va fer servir, però per nosaltres era una assegurança, era una garantia de tenir aquesta màquina disponible, per lloguer, perquè comprar-la significava una despesa molt més gran.

La vam llogar el temps que vam creure necessari per tenir la seguretat de què el sistema podia funcionar i, en aquest moment, no és tan necessària, de moment, però es construeix dins del centre de tractament de residus i hi haurà també una compactadora per prevenir que en el futur hi poguessin haver aquests problemes.

La mateixa variant 2 comportava també -i això ho va explicar breument el ministre Serra en aquesta Sala-, una diferència d'estimació

segons... *inclús* això va afectar el temps que es va tardar en poder-se prendre l'acord perquè la pinça -i això es va explicar aquí... la pinça de recollida de l'escombraria de dins del fossar on van a parar els camions per desplaçar els camions de trasllat que són diferents, no són els mateixos, estàvem pendents de saber si la que tenia el propi antic forn era vàlida o no. Em sembla que finalment ho va ser però en aquell moment podria ser que no ho fos i llavors requeria o bé una reparació, o bé incloure dins de les variants pinces noves. Per tant, aquí hi pot haver hagut una de les diferències que vostè no ha pogut constatar perquè no té la mateixa informació, com és natural, perquè és una cosa del detall dels informes que jo tampoc he mirat amb detall... potser vostè ho ha pogut fer més que jo.

Per tant, a partir d'aquí, a mi em sembla que totes les suposicions d'improvisació, per a mi, cauen per elles soles per una raó perquè del que es tractava és de donar-se el màxim de garanties per evitar que a la vista de l'hivern ens trobéssim -potser al desembre que és quan hi ha més volum- ens trobéssim amb la incapacitat sobrevinguda de poder exportar les deixalles quan el forn estigués tancat.

Per nosaltres, sortosament el forn va poder ser tancat gràcies a la cooperació d'Espanya i de Catalunya. S'ha pogut i s'estan exportant cada dia les tones diàries -les 3.000 o les que siguin- que es porten cada dia cap a fora i gràcies a això continuarem podent-ho fent d'una manera que com hem dit aquí, alguna vegada -fa poc temps-, quan es plantejava aquesta possibilitat tothom pensava que era molt difícil d'arribar-ho a assolir.

Això s'ha aconseguit, i ha estat fonamental per poder treballar d'una manera coherent en la construcció del nou centre de tractament de residus.

També s'ha de dir que en el projecte inicial del nou centre no es preveia un centre de triatge com el que s'ha hagut de fer... com el que hem volgut fer, sinó que es tractava d'una deixalleria que també es fa perquè vostè sap que la deixalleria d'Andorra la Vella la fa el Govern, i la posa a disposició de la parròquia d'Andorra la Vella, perquè Andorra ja no hagi de fer també una deixalleria a més a més, com les altres parròquies fan.

A partir d'aquí nosaltres hem pres la decisió que en cada moment havíem de prendre, i ens fa l'efecte que sobre aquest tema la diferència que

hi pot haver amb alguns números pot ser deguda a què hi ha una qüestió de quantitats. Evidentment s'han de pagar les quantitats i aquestes quantitats depenen de les deixalles que realment produeix el país cada dia.

El que ha de quedar molt clar és que el centre de triatge serà aprofitat -el centre de transferència-, serà aprofitat per la futura instal·lació. No es faran... Vostè ho ha dit i quan ho ha dit ja sabia que no es farien, n'estic segur, que no pensi que siguem tan il·lusos com per construir dos centres de transferència, un al costat de l'altre. Vostè sap que no serà així, li confirmo. El centre de transferències que hi ha quedarà incorporat, es pagarà sobre obra realitzada, i es pagarà tal com preveu l'annex 2 del contracte. És a dir, que l'empresa ANDEOL es farà càrrec d'aquest centre de transferència perquè és necessari, i a partir d'aquí a més a més la deixalleria, i a partir del moment que estigui construït tot el conjunt sabrà aprofitar la instal·lació, i no se n'hauran fet dos.

Per tant, penso jo que l'esmena a la totalitat pot tenir altres motivacions, però tècnicament no crec que sigui defensable.

Vostè la pot defensar, naturalment; nosaltres defensem que hem fet el que havíem de fer tenint en compte que hi havia una urgència -i torno al que ha dit el Sr. Guillem Valdés-, si en algun cas es justifica el procediment d'urgència, és en aquest cas.

La diferència de preus unitaris? Ja ho he comentat. Dependrà de les quantitats que es vagin baixant. Tal com es va fer en l'adjudicació, hi havia la previsió de poder prorrogar aquest trasllat -cosa que naturalment s'està fent, perquè es tracta de què fins que no puguem tenir el nou forn de tractament acabat s'haurà de seguir traslladant, aquest és el conveni, i no hi ha dificultats amb això- i, a partir d'aquí jo confio que es pugui continuar tota l'obra tal com està prevista i... -entrant ara en l'esmena feta pel Grup Mixt, en aquest cas- doncs, sí que vostès quan van fer l'esmena del pressupost en el seu moment van considerar que una partida terminada no hi hauria de ser, si en aquell moment hi era, era perquè quan vam demanar de posar-li -que es fa molt abans de l'octubre o el setembre, quan es discuteix- creïem que era necessària, que és la del transport segregat.

Si aquesta quantitat és una de les que ha permès assignar-la prèviament a l'avenç de fons, tant de bo, altres vegades s'ha fet amb altres quantitats menys compromeses,

certament, que aquesta. Jo reconec que aquesta quantitat que estava en el pressupost en aquell moment no era útil i, per tant, ha pogut servir per fer una cosa absolutament urgent com és aquesta.

Més endavant, si s'escau, ja portarem al pressupost novament les partides necessàries si creiem que es pot seguir endavant amb aquest projecte i discutirem llavors, si valia la pena parlar-ne, o no.

Si em permet, Sr. síndic, de moment no voldria allargar-me més amb més criteris tècnics perquè podríem llegir molts més trossos de detalls i d'informes. Si fa falta ho farem, naturalment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, lamentablement vostè no m'ha convençut.

Però, Sr. cap de Govern, jo li parlo amb els papers al davant. Al BOPA trobem l'edicta d'adjudicació, i ens diu: "Informe del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient número 023". L'informe que vostès aporten a requeriment de la Sindicatura és un altre, ja no és només del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient sinó que és del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient i Ordenament del Territori. Si hagués sigut del mateix ministeri es podria donar aquesta possibilitat que vostè ha dit de què la numeració variï. Ara... el que és extraordinari és que variïn també els ministeris que presenten l'informe.

Això és el primer punt, per tant aquí, jo he d'entendre de què es tracta de dos informes diferents: un informe que surt citat en un Butlletí Oficial que parla d'un ministeri, i un informe que es trameta al Consell General a demanda de la Sindicatura que surten citats dos ministeris. Són, jo entenc, dues qüestions diferents.

Vostè també m'ha parlat fa un moment de l'annex 2 del contracte. És un annex que vostè el deu conèixer -jo no el conec, no el tinc, ni els

consellers generals del grup parlamentari el coneixen.

El ball de números, Sr. Forné jo... de veritat... no l'entenc.

Si agafo la memòria explicativa, aquesta memòria explicativa... si vostès aquí ens haguessin dit -a la memòria explicativa-, de què es tractava d'adjudicar una obra, explotar-la temporalment i llogar una màquina per fer bales, doncs, hauríem entès perfectament que el Govern el que havia fet era llogar una màquina per a fer bales. Però, miri!, és que la memòria explicativa no diu això. Diu: "Les tasques -i cito... les tasques d'explotació comprenen l'exportació, el transport i la descàrrega en abocadors i en els centres de tractament dels països veïns autoritzats". Ni en l'informe, ni en l'exposició de motius, en cap moment es parla de què l'opció triada pel Govern és llogar una maquinària per compactar i fer bales, llogar-la per 478.000 euros, així, a *grosso modo* deuen ser uns 75 milions de pessetes, i no utilitzar-la, perquè pel que he entès, vostè em diu que es va llogar per veure si funcionaria però que no s'ha utilitzat. En canvi, vostès, el dia 2 d'octubre ja van adjudicar a l'empresa EMPUB aquest contracte. Li van adjudicar per aquest import, un import que no es correspon amb els treballs que s'han fet després perquè, -si m'enganyo vostè em corregirà-, pel que jo sé el que s'ha fet, a partir del moment que es va tancar el forn, és procedir a exportar temporalment els residus a partir de les instal·lacions ja existents.

Vostè em parlava també de què el Sr. ministre d'Ordenament Territorial, que malauradament avui no està en aquesta Sala, ni tampoc la ministra d'Agricultura i Medi Ambient -cosa ben estranya tenint en compte els temes que es tracten avui en aquesta sessió del Ple-, doncs, deia que a la darrera sessió ens va explicar que hi havia una pinça, i que hi havia diferents possibilitats... ho va explicar, però, molt malament... Ho va explicar, però, molt malament perquè fixi's bé que ens parla d'un extens informe tècnic per valorar la potencialitat de la pinça.

Torno a recordar-li, Sr. Forné, que no jo ni el nostre grup, sinó la Sindicatura li va demanar tota la documentació que fes referència a aquest procés d'adjudicació.

Vostès es van limitar a aportar aquest informe que he citat abans i el plec de bases signat per l'empresa. Aquest informe tècnic sobre la pinça, i el qual justificaria el fet de què tot i que

l'adjudicació ja estava feta, que el dia 24 d'octubre encara no estès publicat al BOPA -en paraules del ministre d'Ordenament Territorial-, aquest informe tampoc l'hem pogut veure.

La urgència de la qual vostè parla, jo no la comparteixo, ho entenc, però Sr. Forné pensí que l'adjudicació és el dia 2 d'octubre, i vostès no van tancar el forn fins el dia 23 d'octubre.

Per tant, s'ha fet, aquesta adjudicació, vint dies abans del moment del tancament.

El que no m'ha quedat clar -i si vostè ara ens ho explica, doncs, li agrairé- és que la suma total als tres milions i escaig d'euros de l'adjudicació, i de l'avenç de fons, i del crèdit extraordinari, exactament a què correspon? A la construcció, a l'explotació temporal durant tres mesos, més el lloguer d'una màquina compactadora durant tres mesos més? Correspon això o correspon a una altra cosa diferent? Perquè, repeteixo que l'exposició de motius de la Llei parla d'exportació temporal, no parla de cap compactadora, i l'informe que ens han tramès als consellers generals parla d'exportació temporal i no parla tampoc de fer bales i d'emmagatzemar-les.

De moment és tot.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, per part del Grup Mixt, Sr. Jordi Mas, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo reprendré una mica les paraules del company Josep Ribera en la seva argumentació de la nostra esmena a la totalitat, i que estava basada en un criteri, jo diria únicament de coherència política i sobretot d'un tema tant important com hem dit que és el tractament de residus i el medi ambient del nostre país. I diem de coherència política i de manera de presentar les coses en el si del Consell General, no a través de crèdits extraordinaris perquè ja hem dit molt bé que amb una planificació prèvia com hi havia, i com acaba de dir el Sr. cap de Govern, dintre del Pla de residus en què estava previst, ja, abans del 2000 quines foren les actuacions, hi havia d'haver unes previsions clares en funció del calendari que tenia previst el Govern en tot aquest tema de planificació de residus.

No és aquest cas. Aquí estem analitzant avui un crèdit extraordinari per donar sortida a una decisió del Govern, jo diria de caire precipitat i ràpidament fet perquè tal com hem dit en el Consell del 24, ens vam assabentar que el dia 2 estava adjudicat, ja, aquest concurs amb el qual... bé, tornem a definir clarament la posició de dir: si al 2002 sabíem perfectament què era el que es necessitava i quins eren els recursos a *grosso modo* -perquè evidentment no podem saber el detall fins que estiguin adjudicats-, però sí que hi devien haver partides destinades a finançar aquestes despeses.

Això no ha estat el cas. Hem hagut de recórrer... o, el Govern ha hagut de recórrer un avenç de fons i a buscar, després, partides pressupostàries d'altres capítols amb les quals, evidentment, nosaltres justament dóna la casualitat que en aquest capítol havíem fet una esmena reduint de dos milions d'euros -si no recordo malament- una part important perquè, diem, això no es podrà gastar evidentment perquè aquest projecte estava encara molt a l'aigüera en aquell moment -tal com es diu- i, per tant, podíem retreure i utilitzar aquests diners per altres coses.

No sé si el Govern ja tenia previst utilitzar-los per això, però, en tot cas, denota una vegada més la nostra oposició justament en el fet de què guardant aquesta coherència que diem, de què el pressupost ha de ser el màxim ajustat possible, almenys, a les previsions polítiques, i aquest no és el cas, i per això manifestem, i hem presentat aquesta esmena a la totalitat únicament per aquesta manca de coherència del Govern.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció? No?

Pel Govern, el Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc, jo suposo que vostès han rebut el mateix que nosaltres els hi hem enviat.

Hi ha un document que vostès tenen, que és quan explica la variant 2, és l'informe relatiu a l'adjudicació de la redacció del projecte i parla del sistema de fabricació de bales, per tant, això ho coneixien vostès quan els hi hem tramès.

El que he de dir -i això val pel que acaba de dir el

Sr. Jordi Mas també- és que si vam incloure-hi aquesta... ja d'entrada si vam preveure la construcció d'un centre de transferència temporalment, era diferentment del que havíem pensat inicialment, perquè quan vam preparar el Pla nacional de residus i vam convocar... és a dir, i vam fer els projectes de preparació de l'oferta pública, de la subhasta per arribar a adjudicar-ho, doncs, al juny del 2002, en aquell moment la intenció... -i així surt en els documents de preparació i en els documents posats a disposició de les empreses- es tractava de mantenir la incineradora antiga en funcionament, fins al límit que es pogués, que no entorpís les obres. Aquesta era la primera intenció del Govern, és així, i això no era improvisació, era el que tothom havia considerat que es podia fer, i que potser s'hagués pogut fer abans, pensant ara que s'hagués pogut, segurament, fer abans.

Nosaltres vam acabar el Pla nacional de residus en el moment que es va acabar -al gener del 2001-, i a partir de les recomanacions d'aquest Pla de residus es van prendre aquestes decisions.

Però, què passa? Si en aquell moment les directives europees eren les que eren, abans, i s'adopten directives noves, i Andorra podia fer variant la forma de fer l'adjudicació, adaptar-se a les directives noves tenint en compte la possibilitat de risc ecològic, sobretot, del forn antic i potser, hipotèticament -i això ho hem dit els tècnics, d'un risc per a les persones difícil de demostrar, i en tot cas, els estaments oportuns ho diran, i no pas nosaltres-, en aquell moment era absolutament encertat, em sembla a mi, d'avançar el tancament del forn, això no ho dubta ningú, al contrari, en aquesta Sala se'ns havia instat perquè el tanquéssim de seguida, etc.

Tancar-lo de seguida, volia dir estar preparats a totes les alternatives possibles per poder assumir la gestió dels residus que continuaven produint-se l'endemà mateix del tancament del forn i el mateix dia del tancament del forn, i tots els dies fins que s'acabi de construir.

Per això penso que no és encertat parlar d'improvisació perquè nosaltres, primer, vam pensar que no caldria tancar el forn i que potser podríem fer reformes, i així es va dir en les ofertes que es van demanar a les empreses: se'ls hi va demanar que ells proposessin què

consideraven més adient per aquest forn existent... els dos forns existents.

Totes les ofertes, totes les empreses van coincidir a dir que el forn existent no es podria aprofitar fent més reformes perquè hagués sigut difícil d'obtenir uns resultats homologables a les directives europees que s'haurien d'aplicar al desembre del 2002.

Dit això, quan vam constatar que totes les ofertes anaven en el mateix sentit, la decisió lògica de tancar el forn el més aviat possible, es va tancar el més aviat possible però això requeria saber què fariem amb les tres mil i tantes tones diàries de deixalles.

Quan això va ser possible, el dia que vam fer el concurs, estava negociant ja feia temps tant el Ministeri de Medi Ambient com el Ministeri d'Exteriors, estava negociant naturalment amb Espanya, estava parlant amb Espanya des de feia mesos sobre la possibilitat del trasllat de residus que era, en aquell moment, el que s'imposava, però, en el mateix moment vam preveure que si això no s'arribava a realitzar en el moment que volíem tancar el forn, i com més aviat millor tinguéssim també una possible alternativa que ha costat uns diners que no s'han fet servir... és veritat Sr. López, no s'han fet servir, però era una assegurança, era una garantia. Els diners de les assegurances no es fan servir fins que s'hagin de posar en pràctica, fins que hi hagi un accident, per exemple, no? Aquests diners de tenir una compactadora llogada eren una assegurança, pel fet que el país no hagués hagut, en tot cas, d'acumular deixalles en el seu estat natural sinó compactades i amb unes condicions una mica menys dolentes -no dic bones-... una mica menys dolentes durant el temps que fos, si el resultat de les negociacions no hagués estat el que nosaltres pensàvem que seria.

El resultat va ser el que va ser, per tant, en aquest moment, posant-se en funcionament aquest trasllat durant tots els mesos que està convingut, no creïem necessari mantenir aquesta compactadora, i així s'ha fet.

No obstant això, el centre de tractament de residus tindrà dins de la seva obra, tal com estava previst, una màquina de compactar que podrà ser construïda en el moment adequat.

La vam llogar i no la vam comprar. La primera opció, -certament ja en vam parlar, és clar que sí, s'ha de pensar sempre en fer el més estalviador que es pogués-, la intenció primera era comprar-la i després transferir-la a

l'empresa que fos guanyadora -que ja era guanyadora provisional- del contracte perquè això ens hagués costat molt menys, però en aquell moment per la urgència de tenir aquesta màquina, aquí en el moment que vam decidir de tancar el forn, no n'hi havien en fabricació, i fabricar aquestes compactadores, ens van dir que tardaven com a mínim tres mesos. Durant aquests tres mesos i una mica més, vam tenir-ne de llogar -una de llogada-, perquè ens la van llogar, això sí, la van traslladar aquí, etc.

Si s'hagués pogut comprar-ne una que estigués, claus en mà en quinze dies, ho haguéssim fet, i avui en dia estaríem parlant de recuperar aquesta inversió.

El mateix passarà amb tota la instal·lació que s'haurà fet. Es recupera dins del contracte, tal com està previst que hi hagi d'haver al centre de transferència i, per tant, no hauran estat aquests diners llençats, i per això hem hagut de fer-ho d'aquesta manera.

No podíem preveure-ho per això que he dit, Sr. Mas, no ho podíem preveure perquè la intenció inicial del Govern no era fer això, era intentar continuar tenint el forn en funcionament, si es podia millorar la seva combustió i els seus filtres, però això no va ser possible i, per tant, vam haver d'optar per la via del crèdit extraordinari.

No obstant, la història del Govern i del Consell General des que existeixen els dos, sobretot des que existeix el Govern, fa que de crèdits extraordinaris en podríem fer una llista de tots els governs i difícilment -insisteixo- en trobaríem un més justificat que aquest.

I, també vull dir que aquests crèdits extraordinaris no han malmès cap projecte constructiu que estès en curs, i que s'hagués pogut fer amb aquests diners que hem fet servir per una cosa més urgent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Esteve López, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné, miri! Jo m'he mirat la documentació i, insisteixo, l'annex 2 del contracte que vostè ha

citat a nosaltres, aquesta documentació no se'ns ha passat.

Si vostè es refereix a la variant 2: sí que se'ns ha passat, però allà no parla del que vostè ha dit, d'una banda.

D'una altra banda, jo entenc que les exposicions de motius de les lleis han de ser coherents amb les finalitats buscades i amb la realitat.

L'exposició de motius de la Llei que debatem, al segon paràgraf diu textualment: "Atesa l'extrema urgència de crear les infraestructures necessàries que permetin exportar residus sòlids de forma interina, mentre no es formalitzi el contracte de concessió del nou centre de tractament de residus."... ho entenem perfectament. Entenem perfectament que el Govern necessiti exportar temporalment els residus. Ho comprenem. Però, Sr. Forné, vostè està demanant al Consell un crèdit extraordinari, com acaba de reconèixer ara, per una cosa que no és el que diu aquesta Llei. Aquesta Llei parla de l'exportació de residus. Vostè demana un crèdit extraordinari, i una part del qual va destinat al lloguer d'una màquina que no s'ha fet servir, mentre que els residus s'han anat exportant.

Per tant, hem d'entendre que hi ha hagut una despesa... i que hi ha hagut una despesa per l'exportació temporal que deu ser la prevista a la variant 1 d'aquesta mateixa oferta -perquè tal i com se'ns va informar aquí, és a l'empresa EMPUB a la qual es van adjudicar aquests treballs-, ells van presentar una oferta, i entenem que el Govern deu pagar a aquesta empresa en funció de... en funció de la seva oferta.

Ara ens diu vostè -primera notícia... en tota la documentació aportada pel Govern no hi ha la més mínima referència a què el Govern va decidir llogar durant tres mesos, i sense fer-la servir, una màquina per embalar... per compactar els residus i embalar-los, i després emmagatzemar-los...

Sr. Forné, jo només puc fer referència a la documentació que vostès ens han aportat. En aquest informe que dèiem abans, el 310021002-6, conclou de la següent manera: "Per aquest motiu exposo la consideració del Govern la proposta següent: primer, aprovar la solució base que consisteix en la construcció del centre de transferència i exportació de residus durant tres mesos per un import total de 2.689.348 euros..." -i continua- "...En el cas que el Govern vulgui accelerar el procés d'exportació i tancar

el forn actual al més aviat possible, a més d'adjudicar la proposta base, es proposa alguna de les dues variants complementàries: variant 1 -que és la que hem comentat- amb un cost suplementari de 270.000 euros; variant 2: que és la variant de compactar i embalar els residus per un import de 478.000 euros". Tenint en compte que l'adjudicació es fa el dia 2 d'octubre -l'endemà de què es faci aquest informe-, nosaltres el que hem de creure és que el Govern en aquell moment va adjudicar uns treballs consistents en l'oferta base més la variant 2.

Vostès, d'això, no n'han informat al Consell en cap moment...

La realitat, Sr. Forné, és que nosaltres sabem que des del dia 24 d'octubre s'estan exportant temporalment residus d'Andorra a l'exterior, d'acord, i que ho fa l'empresa EMPUB, i m'imagino... -m'imagino perquè potser ara em sortirà dient que no, que ha canviat l'oferta, i que ara és un altre preu-, m'imagino que per l'oferta que preveia la variant 1.

Però, vostè ens demana un crèdit extraordinari per una cosa que és diferent de la que s'està fent, i és aquest dubte que teníem i que continuem tenint.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, únicament m'ha semblat entendre en les últimes exposicions del Sr. cap de Govern, que semblava que posàvem en entredit el que era el crèdit extraordinari i, nosaltres hem dit que és una eina estipulada dintre de l'ordenament jurídic andorrà i, per tant, valable i bo.

Amb l'únic que no hi estem d'acord és amb el sistema, amb la forma en com s'aplica aquest crèdit extraordinari, que entenem que ha d'haver-hi una prèvia previsió.

M'ha semblat entendre en la primera part, que dins d'aquest mateix capítol hi anava una deixalleria a Andorra la Vella, com vostè ho ha dit. I si no recordo malament s'ha demanat a tots els comuns que utilitzessin una deixalleria. Llavors, voldria saber si aquesta deixalleria és del Govern o serà del Comú d'Andorra?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, primerament contestaré al Sr. Esteve López.

L'informe que vostè ha llegit ha començat a llegir-ho a partir d'aquest motiu. Però, a la variant 2 està explicada. Diu: "Variant 2: explotació provisional d'un sistema de fabricació de bales de residus sòlids urbans. Es proposa la instal·lació provisional en règim de lloguer d'un sistema de compactació... etc, etc." I després ens diu: "A l'acord, si s'opta per aquesta variant 2 s'haurà de preveure un espai... etc... per guardar aquestes bales.".

Jo em pregunto... nosaltres vam prendre aquesta decisió... sí senyor, en llogar aquesta màquina, i vam insistir molt en fer-ho... vam insistir molt en fer-ho per un principi de precaució i de prudència per tenir el màxim de garanties per diferents formes assegurades.

Si no s'hagués fet... i em pregunto una hipòtesi: si això no s'hagués fet, i no haguéssim pogut arribar a un acord amb els estats veïns, que era possible perquè requeria el seu acord i no estaven pas obligats a fer-ho malgrat tots els convenis internacionals que es vulgui i, en tot cas, hi podien haver dificultats administratives de darrera hora, que n'hi van haver -perquè els diferents ministeris implicats i conselleries de la Generalitat s'arribessin a posar d'acord sobre els mateixos textos-, si aquestes dificultats haguessin estat més llargues, què preguntaria ara vostè, Sr. Esteve López, dient: "Com és que el Govern no va llogar una compactadora quant només hagués costat 60 milions de pessetes?". Això és el que vostè diria perquè estariem acumulant -almenys jo ho diria-... però, com és que no vam ser nosaltres capaços de llogar una compactadora, ja que existien, per poder reduir el volum i *inclús* l'impacte, no? Perquè quan es compacten les deixalles urbanes, que surten directament de les cases, queden "lessivades" en una bona part -aquesta paraula bàrbara vol dir, com vostè sap, que queden escorregudes de la major part del líquid- i, per tant, una bona part de la part que pugui perjudicar queda fora del guardat, i es pot exportar per altres sistemes i tot això, ens haguéssim trobat sense la possibilitat de fer-ho.

Si haguéssim trobat aquesta situació crítica que podia passar després de tancar el forn que era la

prioritat absoluta, ens podíem trobar amb la necessitat imperiosa d'haver d'acumular deixalles en algun lloc, fins i tot vam estudiar... i si això passa, què farem? Doncs, haurem d'habilitar llocs per arribar als abocadors actuals o crear-ne de nous sense cap més possibilitat perquè el que no podíem fer és dir de què la gent deixés de fer deixalles... això és evident, és una obvietat.

Per tant, nosaltres vam preveure totes les eventualitats possibles.

Si no n'haguéssim previst una, i si per altres causes no haguéssim pogut arribar a exportar, avui en dia aquí estaríem parlant de la ineptitud del Govern i de la seva manca de previsió per no haver contemplat la possibilitat de què almenys es pogués reduir el volum de totes les deixalles preveient en un futur la seva exportació o fins i tot la seva incineració a posteriori, com en alguns països s'ha fet.

Hi ha llocs molt grans, amb molt d'espai, amb molta superfície lliure i amb molta superfície no construïble, no urbanitzable, països amb terra molt més plana que l'andorrana en els quals es compacta permanentment, les deixalles, passades per aquestes màquines i es fan autèntiques muntanyes de cubs d'una tona, aproximadament, que se'n pot acumular deu d'alçada i fins i tot més... sí, sí, a mi m'han dit això, jo no sóc pas expert, però, m'han dit que fins a deu s'hi poden ficar, i es poden tapar constituint unes autèntiques colines o, fins i tot, camps d'esports a sobre d'aquestes compactacions, molt millor del que es fa en alguns llocs, que es fan abocadors naturals i a sobre d'aquests abocadors també s'hi fan camps de futbol.

Per tant, em sembla que la nostra decisió va ser l'encertada preveient totes les eventualitats, i estic convençut d'haver-ho fet bé, i estem contents, el Govern, d'haver-ho fet perquè d'aquesta manera ara estem sense la pressió de tenir 3.500 tones diàries de deixalles sense saber-ne què fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné, miri! Jo el que penso és que si s'hagués...

-per hipòtesi, com diu vostè- donat l'eventualitat de què no s'haguessin pogut exportar residus seria, llavors, el moment de llogar una compactadora, no abans. Perquè és clar, si en aquell moment per la raó que sigui, si avui o d'aquí un mes -i ningú ho vol-, però si passés de què aquest conveni per exportar temporalment els residus, doncs, es trenca, es desfà, què farem amb aquests residus? Els acusarem, a vostès, d'imprevisió per no tenir llogada una compactadora a un preu total... és que són 75 milions de pessetes... quan estem parlant del negoci -i dic bé del "negoci" dels residus.

Perquè hem passat d'una gestió pública dels residus a un negoci privat dels residus. I aquest, probablement, és el problema.

Jo, Sr. síndic, li voldria demanar que, avui, aquí els consellers generals ens acabem d'assabentar de què el cap de Govern... el Govern, que no ha fet cas al requeriment que vam fer des de Sindicatura perquè s'aportés tota la documentació necessària, tota la documentació relativa a aquest Projecte de llei, i jo us demanaria que torneu a requerir al Govern perquè presenti al Consell General tota la documentació, tots els informes i tota la documentació que faci referència a aquest Projecte de llei.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Doncs, aquesta demanda serà feta amb el procediment adequat.

Si us plau, alguna intervenció per part dels altres grups parlamentaris?

No?

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, és que el Sr. Jordi Mas ha quedat sense resposta perquè m'he encaminat en la resposta del Sr. Esteve López, i li vull contestar, no?

M'ha parlat de la deixalleria... la deixalleria que es construeix forma part del conjunt de l'obra i es destina a Andorra la Vella. De la mateixa

forma que Andorra la Vella i Escaldes, en la història anterior del forn no tenien abocador de cendres i d'escòries a causa de tenir el forn a la seva parròquia, i això va ser una discussió que fins i tot hem dit aquí, alguna vegada, quan es va discutir a on es feia el forn, els que van arribar a algunes parròquies van dir que havien perdut el forn -això s'ha dit aquí i vostès ho recorden- en aquest cas és al revés. Vull dir, Andorra la Vella com que suporta tenir el forn i no perquè sigui més dolent en un lloc que en un altre sinó perquè no deixa de ser una instal·lació industrial important amb camions, etcètera, com a compensació a Andorra la Vella es va parlar i es va arribar a l'acord -bé... a l'acord, com a mínim en aquest acord no en cap altre...- de què la deixalleria d'Andorra la Vella la faria el Govern en els mateixos terrenys que té el Govern pel forn incinerador.

Per tant, serà una deixalleria del Govern gestionada pel comú.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, si no hi ha cap més intervenció passarem a la votació, doncs, conjunta de les esmenes.

Us recordo que sí és sí a les esmenes i no és no a les esmenes i per tant, doncs, aprovació del projecte de llei.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

Sr. Esteve López Montanya : Sí

Sr. Antoni Martí Petit : No

Sr. Jordi Mas Torres : Sí

Sr. Daniel Mateu Melción : No

Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

Sr. Cándid Naudi Mora : No

Sra. Clara Pintat Rossell : No

Sr. Emili Prats Grau : No

Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

Sr. Guillem Valdés Alemany : No

Sr. Miquel Alís Font : Sí

Sr. Francesc Areny Casal : No

Sr. Josep Areny Fité : No

Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

Sra. Olga Benazet Dolsa : No

Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

Sr. Jordi Daban Alsina : No

Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

Sr. Patrick García Ricart : Sí

Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

11 sí; 13 no.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queden desestimades les esmenes a la totalitat, i atès que no han estat presentades esmenes a l'articulat, declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

3- Examen i aprovació, si escau, de la declaració d'utilitat pública de l'obra, projecte núm. 1650.2 "Vial contigu al riu Gran Valira: Tram Santa Coloma - La Margineda, 2a fase".

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 65/2002 del 9 de desembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, si no hi ha cap intervenció i no hi ha objecció, entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment.

Doncs, queda aprovada.

Punt següent de l'ordre del dia.

4- Examen i aprovació, si escau, de la declaració d'utilitat pública de l'obra, projecte núm. 1648.5

"Proteccions enfront la caiguda de blocs rocosos a la solana d'Andorra la Vella, zona carrer Mestre Xavier Plana - carrer Font del Puial".

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 69/2002 del 18 de desembre i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Els grups parlamentaris volen intervenir? No?

Bé, si no hi ha intervencions i cap objecció entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment.

Doncs, queda aprovada.

Punt 5 de l'ordre del dia.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Moció presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, menada de la pregunta relativa a la possible confrontació bèl·lica a l'Iraq, formulada en la sessió del Consell General del dia 13 de març del 2003.

La Moció fou publicada en el Butlletí número 11/2003 del 24 de març i s'hi han presentat dues esmenes formulades respectivament pel Grup Parlamentari Lliberal i pel Grup Mixt, que han estat publicades en el Butlletí número 18/2003 del 24 d'abril.

Per tal d'exposar la Moció té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Més que per exposar la Moció és per demanar-vos una suspensió de sessió que motivo de la següent manera: El procediment que a més a més ha estat objecte d'una resolució, com sabem tots, de Sindicatura, d'interpretació del Reglament que fa, que es poden presentar esmenes fins 24 hores abans de la discussió de les mocions; el fet, també, de què el punt número 5 està absolutament lligat amb el punt número 6 següent de l'ordre del dia, em porta a demanar aquesta suspensió perquè durant el matí i a primera hora de la tarda he estat

parlant amb els dos altres presidents de grup i estem buscant la manera de trobar una transacció en les esmenes que han presentat per poder arribar a un acord, i sotmetre a votació un text, resultat d'aquestes transaccions, i necessitaríem una estona de suspensió de sessió per poder acabar aquestes converses.

El Sr. síndic general:

No és cap inconvenient.

Si ha d'haver-hi alguna intervenció abans de fer la suspensió...

Sí, per part del Grup Mixt. Sí, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Mixt valorem positivament el poder arribar a un consens si és la forma, i estem d'acord en suspendre la sessió i poder arribar a un acord.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Antoni Martí pel Grup Lliberal.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com ha dit el president del Grup Socialdemòcrata, és veritat que aquest matí hem tingut el gran honor de rebre la rèplica del Sr. Jaume Bartumeu i hem pogut parlar aquesta tarda, i semblaria ser que el Partit Socialdemòcrata o el Grup Parlamentari Socialdemòcrata estaria disposat, entorn d'un text que vam votar totes les forces parlamentàries a la UIP, d'arribar a un compromís.

Doncs, per nosaltres agrair, que, vist que tant la moció com la proposta d'acord estaven fora de lloc dins del temps perquè totes es van situar en un temps que vertaderament fins i tot els verbs no s'adapten a l'actualitat, doncs, que hi hagi aquesta bona predisposició, en tot cas, de què el Consell General pugui votar tant una moció, en tot cas, si no hi ha una proposta d'acord o una proposta d'acord, i sinó una moció que estigui en concordància amb els temps actuals i no quan es van proposar les mocions i les

propostes d'acord, i quan el conflicte de l'Iraq estava en altres circumstàncies que les actuals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

D'acord doncs.

Tal com ha demanat el Sr. Jaume Bartumeu se suspèn la sessió el temps de poder arribar, doncs, a una possible transacció.

Doncs, se suspèn la sessió.

(Són les 17.45 h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.10h)

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, reprenem la sessió que s'havia suspès en el punt 5. Doncs, dono la paraula al Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la proposta que he de presentar al Consell... bé, en primer lloc, és retirar o demanar al Consell que accepti la retirada del punt que fa objecte del numero 5 de l'ordre del dia. És que entenem que la moció s'encavalcava -per dir-ho d'alguna manera- amb la proposta d'acord, i per tant el Grup Socialdemòcrata retiraria la moció. I una vegada retirada la moció, hem arribat els tres grups parlamentaris a un text que representa una transacció de les esmenes i de la proposta d'acord inicial, que hem demanat que fos distribuïda, i que si ho considereu adient la podria llegir.

El Sr. síndic general:

D'acord, doncs, el que farem és simplement dir que vist el que acaba de demanar el Sr. Jaume Bartumeu, doncs de retirar la proposta.

Cap objecció?

Doncs, es retira la moció, concretament que era el punt 5. Doncs, el punt 5 queda tancat d'aquesta manera.

Lavors passem al punt 6.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pel M. I. Sr. Jaume

Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, relativa a la greu situació de crisi internacional plantejada per la reticència del règim iraquí a enllestir el desarmament.

Aquesta Proposta fou publicada en el Butlletí número 10/2003, del 13 de març, i s'hi han presentat dues esmenes formulades, respectivament, pel Grup Parlamentari Lliberal i pel Grup Mixt que han estat publicades en el Butlletí número 15/2003, del 10 d'abril.

A continuació, doncs, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu que ha presentat la Proposta d'acord.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la proposta, tal com ha quedat transaccionada pels grups parlamentaris quedaria de la següent manera:

En primer lloc:

Exposició de motius

1. Preocupat per la guerra que s'ha desenvolupat a l'Iraq, Estat sobirà membre de l'Organització de les Nacions Unides i per les conseqüències sobre la pau i l'estabilitat a la regió, i expressant la profunda tristesa que li inspiren les víctimes civils, en particular les dones, les criatures i les persones grans.
2. Recordant els objectius i els principis de la Carta de les Nacions Unides i la primordial responsabilitat que la Carta confereix al Consell de Seguretat de les Nacions Unides en matèria de manteniment de la pau i de la seguretat internacionals,
3. Afirmant la seva adhesió als principis del manteniment de la sobirania, de la integritat territorial i de la seguretat de l'Iraq,
4. Reafirmant el dret del poble iraquí a determinar el seu propi futur polític essent amo dels seus propis recursos naturals,
5. Subratllant la importància de respectar en tota circumstància els drets humans i les llibertats fonamentals, així com la diversitat religiosa, ètnica i cultural sobre el territori de l'Iraq,
6. Subratllant la necessitat urgent de portar assistència humanitària a la població iraquiana,

i felicitant-se de la resolució 1472 (2003) del Consell de Seguretat que preveu assistència humanitària equitativa a la població, en tot el país,

7. Recordant la resolució 1325 (2000) del Consell de Seguretat relativa a les dones, la pau i la seguretat,

El Consell General,

1. Subratlla la importància de respectar el dret internacional, en particular la Carta de les Nacions Unides,

2. Reafirma la fonamental importància del multilateralisme i la cooperació internacional per posar fi als conflictes entre Estats i incita tots els Estats a cooperar sense reserves amb les Nacions Unides i les seves institucions especialitzades,

3. Demana a totes les parts que han intervingut en el conflicte armat que respectin estrictament les obligacions que han contractat en virtut del dret internacional humanitari, en particular amb les Convencions de Ginebra i del Reglament de la Haia, en particular, també, les que fan referència a les necessitats essencials de la població civil,

4. Subratlla que l'Organització de les Nacions Unides és la sola instància autoritzada per la Carta a recórrer a la força i, consegüentment, la compromet a jugar un rol de control de la total retirada del territori iraquian de les tropes estrangeres i a facilitar el restabliment de la pau i de l'ordre,

5. Insta la comunitat internacional a aportar assistència humanitària a la població iraquiana, en particular en forma d'aigua potable, de serveis de sanejament, de queviures, d'aixoplucs i de cures de sanitat urgents i demana a les Nacions Unides que continuï a jugar el rol central que és el seu en l'aportació de tal assistència,

6. Demana que el Consell de Seguretat de les Nacions Unides aixequi les sancions contra l'Iraq en un període de temps el més breu possible per tal de restablir les condicions econòmiques necessàries per a la supervivència de la població i per al desenvolupament del país,

7. Reafirma que les Nacions Unides han de jugar un rol preponderat durant el període de postguerra, en particular pel que fa al procés de reconstrucció, i subratlla que aquest procés no s'ha de dur a terme utilitzant les riqueses de l'Iraq o esgotant els seus recursos naturals,

8. Demana a les parts que vetllin per tal que les dones siguin plenament integrades en totes les etapes de les negociacions i que els programes de reconstrucció que siguin tinguin en compte les contribucions i de les necessitats especials de les dones i estiguin fonamentats sobre la igualtat i la paritat,

9. Subratlla la contribució que les Nacions Unides poden aportar, promovent la primacia del dret i instaurant a l'Iraq institucions estatals eficaces,

10. Insisteix sobre el rol particular que la Unió Interparlamentària pot jugar en tot el que concerneix democràcia i institucions representatives, contribuint així al ràpid restabliment d'una pau durable a l'Iraq,

11. Subratlla que és el poble de l'Iraq qui ha de triar les pròpies institucions polítiques i recorda que la Unió Interparlamentària està disposada a posar la seva experiència al servei de tal decisió,

12. Recorda que la democràcia és una forma de govern que cal aplicar en funció de modalitats que tradueixen la diversitat de les experiències i de les particularitats culturals, sense derogar els principis, normes i regles internacionalment reconeguts, en particular els que fan referència als drets humans, a la llibertat, a la igualtat, a la transparència i a la responsabilitat, això dins del respecte de la pluralitat de les opinions i de l'interès comú.

Aquest seria el text, que si em permet Sr. síndic, com s'ha notat en la lectura, abans el president del Grup Parlamentari Lliberal hi ha fet referència, la transacció està inspirada d'un text adoptat en una recent reunió a Xile de la Unió Interparlamentària, i han treballat a partir d'una llengua que no és la catalana, i probablement hi ha alguns mots o alguns girs de frase que necessitaran una adaptació i segur que els serveis de Sindicatura ho faran.

El Sr. síndic general:

D'acord. Doncs, en tot cas ja farem les oportunes correccions.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Jordi Mas pel Grup Mixt teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Únicament per dir que des del Grup Mixt ens felicitem d'haver pogut arribar a consensuar

aquesta Proposta entre tots els grups parlamentaris del Consell, prova una vegada més que la tradició i la història andorrana que ens demostra que després de més de set-cents anys de viure en pau, hem tingut sempre una tradició humanista en aquest aspecte. I en això ens congratulem.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal, Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Gairebé, en els mateixos termes que el company president del Grup Mixt, però no obstant fent uns quants aclariments si se'm permet, i sense voler entrar en cap classe de polèmica, i recordant, doncs, les paraules del Sr. Jordi Mas, quan la veritat és que podem estar tots contents. I per fer un símil al que ha passat, i se n'ha parlat tant, que haguem pogut retrobar una visió, aquí, al Consell General, no unilateral sinó multilateral. Aquesta visió que tots plegats van voler obtenir el 13 de març, i que no va poder ser. No cal recordar-ho.

No obstant això, com a president del Grup Parlamentari Lliberal, i sense entrar en polèmica, però obligat de dir-ho aquí, i més aquí que en cap més altre lloc, hi han hagut greus acusacions al tomb de les actituds del partit Lliberal Andorrà a l'hora de definir la seva posició.

Avui, és la demostració, i el Grup Parlamentari Lliberal, en aquest cas, no pesa més que el Grup Mixt o el Grup Socialdemòcrata. I doncs, ens felicitem que haguem pogut arribar a un compromís, doncs, la demostració, que és aquí on s'han de tenir els discursos institucionals. La qual cosa agraeixo la predisposició del Sr. Jaume Bartumeu en nom del Grup Socialdemòcrata, però també he lamentat, i lamento profundament que s'hagi dubtat del posicionament del Partit Lliberal en aquest conflicte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha cap més intervenció, i a la vista d'aquestes, entenc que la Proposta, doncs, transaccionada de la qual n'ha donat lectura el Sr. Jaume Bartumeu, queda aprovada per assentiment.

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt següent de l'ordre del dia, al punt número 7.

7- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de diverses actuacions del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 4/2003, del 29 de gener, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

No?

Els grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Per tant, doncs, entenc que si no hi ha cap objecció, el projecte queda aprovat per assentiment?

Doncs, queda aprovat.

Punt següent, punt número 8.

8- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de l'atorgament d'ajuts a l'estudi per al curs 2002-2003.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 4/2003, del 29 de gener, i tampoc s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

No?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Doncs, si no hi ha cap objecció, entenc que el projecte queda aprovat per assentiment?

Doncs, queda aprovat.

Punt número 9.

9- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades dels treballs de redacció del projecte, construcció i explotació durant un any de l'estació depuradora d'aigües residuals nord-oriental d'Andorra.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 4/2003, del 29 de gener, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

No?

Els grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Doncs, si no hi ha cap objecció entenc que el Projecte queda aprovat per assentiment?

Doncs, queda aprovat.

A continuació passem, doncs, al punt número 10 i últim punt de l'ordre del dia.

10- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, a la declaració d'utilitat pública dels terrenys afectats per la construcció d'un giny mecànic d'unió entre el poble de la Massana i l'estació d'esquí Pal/Arinsal.

La proposta fou publicada en el Butlletí número 9/2003, del 10 de març. El Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha presentat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 13/2003, del 28 de març.

El Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, exposa l'esmena.

Teniu la paraula Sr. Bartumeu.

Sí, perdó, Sr. Monegal...

El Sr. Joan Monegal:

Sí, tal com li havia assabentat, per la meua qualitat d'assessor del Comú de la Massana, i

havent assessorat puntualment l'expedient, li agrairia que em permetés absentar-me de la Sala per donar més llibertat de vots.

(Se senten aplaudiments)

El Sr. síndic general:

Si us plau! Si us plau! Sres. i Srs. del públic us demano de no fer cap tipus de manifestació. Gràcies.

Sr. Monegal podeu retirar-vos de la Sala.

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha demanat al Consell General, i ho va fer en data 19 de febrer del 2003, que es procedeixi a adoptar un acord de declaració d'utilitat pública del giny (telecabina o telefèric) que hauria d'unir el poble de la Massana amb l'estació d'esquí de Pal.

La Proposta apareix, en el voluminós expedient que l'acompanya, com el pas previ perquè es pugui tramitar una expropiació demanada pel mateix Comú de la Massana sobre les finques afectades pel sobrevol del giny mecànic projectat.

Es tracta, al cap d'avall, d'imposar als propietaris afectats, la constitució d'una servitud perpètua de sobrevol dels terrenys concernits per la futura construcció del giny. L'abast de la constitució coactiva del pas forçós del giny i la constitució forçosa de la servitud administrativa l'estableix el Govern, tal com demana el Comú de la Massana. És a dir el Govern ens trasllada aquí el que ha demanat el Comú de la Massana. I cito textualment el que demana el Comú de la Massana: "... sobre una franja de set (7) metres d'amplada (tres metres i mig a cada banda de l'eix traçat dels cables) en vertical tot al llarg de la instal·lació".

La nostra esmena es fonamenta així, ja d'entrada, en el ferm convenciment que no es pot declarar la utilitat pública d'un giny que no està destinat, al nostre entendre, a la implantació d'un servei públic.

El Govern ens diu, en l'apartat II del seu Informe raonat (pàgina 25 del Butlletí del Consell núm. 9/2003) que, i el cito: "... la noció d'utilitat pública ha estat objecte en molts països d'una interpretació força flexible, entenent-la més com un requisit formal o procedimental que no de fons."

Això és tota una professió de fe del liberalisme imperant. La flexibilitat formal front a la força imperativa de la llei.

Els socialdemòcrates pensem que tant la llei andorrana com la nombrosa legislació dels països veïns en la matèria, imposa una anàlisi molt més rigorosa del concepte d'utilitat pública.

L'acord del Comú de la Massana de 8 de gener de 2002 diu que "les condicions d'explotació (del giny) es regiran segons les figures jurídiques establertes en l'ordenament jurídic andorrà per les gestions de Serveis Públics". I només diu això en relació a la gestió. El Codi de l'Administració ja dóna unes indicacions en referència a la gestió de serveis públics, i la Llei de contractació pública és encara més clara. Diu l'article 34.3 de la Llei de contractació pública que: "Els contractes han d'expressar amb claredat el seu àmbit d'aplicació, tant en l'àmbit funcional com en el territorial, i han d'incloure les especificacions necessàries per determinar l'abast de les prestacions destinades als ciutadans". Perquè se'n diu que hi ha utilitat pública perquè hi ha servei públic.

Bé, ja que el Govern ha volgut citar textos de fora o invocar l'existència de textos de fora, nosaltres també hem trobat textos, com per exemple la llei catalana de transport per cable (article 8) que diu, i llegeixo:

"Les instal·lacions de transport públic per cable es poden diferenciar, per la naturalesa del servei que presten, entre:

a) les que tenen la consideració de servei públic, que són les instal·lacions destinades a satisfer les necessitats de desplaçament de les persones garantint-los el dret a la mobilitat, i que presten el servei de manera continuada amb subjecció a un calendari i uns horaris aprovats per l'Administració.

(Això és un servei públic)

b) les que no tenen la consideració de servei públic, que són les instal·lacions destinades de manera habitual a transportar persones per a practicar una activitat esportiva o de lleure. Es consideren incloses en aquest apartat les instal·lacions situades a les estacions d'esquí o similars." Fi de citació.

El Govern ens vol raonar que existiria utilitat pública invocant el Títol VI de la Constitució i la Llei qualificada de delimitació de competències que no són matèria de discussió en aquesta qüestió, ni evidentment en la nostra esmena.

Però la invocació que fa el Govern és genèrica, només la fa per intentar amagar la inexistència de veritable utilitat pública en el projecte.

No som davant un projecte que porti una millora indispensable a l'estació de Pal ni tampoc al conjunt de la parròquia de la Massana.

Pel contrari, el propi Quart de Pal ha formulat al·legacions exposant que el giny projectat perjudicarà la resta de pobles allunyats de la Massana, els quals actualment, com el poble de Pal, són llocs de pas obligat per als usuaris i turistes per accedir al Camp de neu de Pal.

El Quart de Pal no és pas l'únic en pensar que la concentració en el poble de la Massana del desenvolupament comercial i turístic serà en detriment de la resta de la parròquia.

Tant el Quart de Pal com el Comú d'Ordino han formulat també al·legacions quant als importants problemes que comportaria la construcció del giny per a la circulació viària.

Circumstàncies que tampoc no abonen la utilitat pública demanada.

D'altra banda la utilitat pública s'ha d'analitzar no tant a la llum de l'article 79 de la Constitució (com ho fa el Govern), article que estableix les competències dels comuns, sinó de l'article 31 de la nostra Constitució. Un article que encomana a l'Estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals, a fi de garantir una qualitat de vida digna i preservar el patrimoni ecològic per a les generacions futures.

Els socialdemòcrates reafirmem el nostre compromís amb l'objectiu d'un desenvolupament sostenible, capaç d'integrar els valors de l'ecologia al creixement econòmic del país.

En el nostre programa electoral del 2001 vam dir ja clarament que prendríem sistemàticament en consideració el medi ambient a l'hora d'estudiar les alternatives de les infraestructures i els equipaments a construir.

Així ho hem fet, des del nostre Comitè local de la Massana, donant suport a la plataforma ciutadana d'oposició al giny. I així ho fem avui aquí, al Consell General, considerant que el projecte de la majoria comunal de la Massana i del Partit Liberal no té prou elements que permetin qualificar-lo d'utilitat pública.

Podríem parlar de l'estranya absència d'un estudi seriós d'alternatives al traçat proposat,

però això no afectaria el nus del que aquí estem defensant: que el giny projectat no és d'utilitat pública, no és un servei públic sinó que té una utilitat discutible que portarà perjudici a l'interès general.

Com sigui que la declaració d'utilitat pública que es demana va lligada, com a pas previ -com he dit al principi de la intervenció- a la tramitació d'un expedient d'expropiació forçosa, hem examinat també aquest segon apartat de la qüestió, i hem pogut constatar l'existència de preocupants llacunes i omissions en la tramitació.

Tractant-se d'un expedient que ha requerit la intervenció del Ministeri d'Ordenament Territorial, i coneixedors de la lleugeresa amb la qual procedeix a la tramitació de qualsevol expedient que hagi d'arribar al Consell General -les permutes de Casa Rossell d'Ordino en són un exemple clar- no ens hauria d'estranyar aquesta mala preparació.

Però, tot i que ens hagi d'estranyar, ens ha de preocupar que no quedi clarament definit l'abast de l'expropiació futura, tal com ho imposa l'article 9 de la Llei d'expropiació.

Ja hem vist que l'abast geomètric, físic o geogràfic serà totalment i solament -ho diu el text que se'ns demana d'examinar- una franja de 7 metres. Però hem de preguntar si en aquesta franja estaria inclosa la zona d'influència o dit en llengua francesa el "gabarit d'encombrement" que defineixen les legislacions vigents als països veïns, o encara també en francès l'"espace enveloppe" de la norma europea.

Aquestes normes prenen en compte:

- a) les desviacions laterals dels cables
- b) les desviacions verticals dels cables
- c) les oscil·lacions transversals de les cabines o dels vehicles
- d) les oscil·lacions longitudinals

Què passa -preguntem nosaltres- si en la realitat l'espai a sobrevolar és superior als 7 metres? El Consell vota la utilitat pública d'una franja de 7 metres o la utilitat del giny?

No ens ha quedat clar. No queda tampoc gens clar l'abast dels drets patrimonials afectats: en els documents del Comú s'esmenta uns cops "servitud de sobrevol", altres vegades es parla de "servitud de passatge i sobrevol". Mai no es demana una servitud "d'instal·lació o construcció", una "servitud de conservació o

manteniment" i una "servitud de salvament", quan aquestes servituds no es poden considerar implícites (ni derivades) en la de sobrevol.

El Govern vol solventar ara, en el seu Informe raonat (apartat III, punt 2, pàgina 27 del Butlletí del Consell General 9/2003) les mancances de l'expedient parlant de la constitució forçosa, i lleigeix "... d'una servitud administrativa perpètua per a la instal·lació i el sobrevol dels cables i de les cabines, i el subsegüent funcionament, conservació, reparació i eventuais operacions de salvament del giny".

Però en l'expedient rebut al Consell General no queden clares, quines són les obligacions i les responsabilitats del beneficiari com a conseqüència de l'establiment de la servitud.

No queden clares a l'expedient les limitacions urbanístiques dels terrenys "sobrevolats". Tenim molts dubtes, i aquí els deixem, que sigui legal el compromís del Comú, i citem: "d'assumir el sobrecoast d'adopció de les mesures contingudes en les disposicions tècniques detallades en l'informe efectuat pel Departament d'Indústria".

Si examinem la legislació comparada, torno a insistir que si parlem de legislació comparada és perquè el Govern així ho ha volgut en el seu Informe raonat, trobem el següent:

França: la Loi Montagne -lleï del 9 gener del 1985, article 53- defineix exactament el que és una servitud: sobrevol dels terrenys, implantació dels suports de la línia, els accessos necessaris a la implantació, els treballs de manteniment i la protecció de les instal·lacions.

La creació de la servitud ha de definir el traçat, l'amplada i les característiques de la servitud, així com les condicions que s'han de respectar en l'execució dels treballs. Si s'escau ha de definir també els treballs de protecció als quals la creació de la servitud ha de subordinar-se i les obligacions del beneficiari de la servitud.

L'article 54, d'aquesta lleï francesa, estableix el dret a ésser indemnitzat, i cito el que diu la lleï: "s'il en résulte pour le propriétaire du terrain ou l'exploitant un préjudice direct, matériel et certain". Aquí sembla que no es vol indemnitzar.

Espanya: La lleï 4/1964, de 19 d'abril sobre "concesión de teleféricos" diu al seu article 6: "los teleféricos de servicio público serán considerados como de utilidad pública a los efectos de expropiación forzosa". (Evidentment

això implica que les tarifes han de ser aprovades per l'Administració, els horaris i les condicions de prestació del servei, etc.).

L'article 8 parla de "Servidumbres legales", i explica i no m'estendré en la lectura: que quan els telefèrics tenen un traçat, doncs hi ha d'haver aquesta "servidumbre", aquesta servitud; que la extensió de la zona que ha de suportar la servitud ha de ser l'estrictament necessària, però ha de ser definida, i que el propietari de la finca sobre la que li imposen la servitud "tendrá el derecho a ser indemnizado por el concesionario".

Finalment llei catalana: Llei de transport per cable, que ja hem citat abans. Aquesta Llei defineix la zona d'influència a l'article 6, i diu:

"Zona d'influència:

1. El projecte ha de delimitar una zona d'influència de la instal·lació, per tal de garantir la seguretat de les persones usuàries i tercers.
2. S'entén per zona d'influència l'espai ocupat per la instal·lació quan està en funcionament, i s'ha d'incloure també la distància de seguretat necessària d'acord amb allò que estableixin les normes tècniques que resultin d'aplicació".

A l'article 18 d'aquesta llei catalana, es diu que: "L'aprovació del projecte implica la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació temporal o l'expropiació forçosa dels béns o drets afectats...", i també que "Quan el traçat de les instal·lacions pugui afectar a terrenys de propietat privada, sense que sigui necessària l'expropiació, aquests terrenys estaran subjectes a una servitud legal de construcció...". Però diu molt clarament que s'ha de definir l'extensió de la zona, i que s'ha d'establir que el propietari dels terrenys afectats per la servitud, tindrà dret a ser indemnitzat per qui exploti la instal·lació en els danys que se li puguin ocasionar.

Constatem, doncs, que el Govern només busca referències en el dret del nostre entorn quan són per facilitar-li la tasca. És a dir, per donar flexibilitat a la noció d'utilitat pública.

D'altra banda, la construcció d'un giny com el projectat a partir d'una zona urbana i sobrevolant diverses cases habitades planteja nombrosos riscos que no apareixen considerats en l'expedient.

Els esmentaré molt sintèticament:

1. Riscos associats a la construcció:

- ús d'helicòpter per al transport i muntatge de materials;

- maniobres amb els cables pilot, portador, tractor i el de senyalització aeronàutica;

- altres mitjans de transport i de càrrega durant la instal·lació.

2. Riscos associats a l'explotació (o fora d'explotació amb el giny ja instal·lat):

- descarrilament i/o caiguda de cabines sobre vies públiques o sobre propietats i edificacions privades

- maniobres de manteniment i substitució dels cables pilot, portador, tractor i el de senyalització aeronàutica

- caiguda o llançament d'objectes (llaunes, burilles, eines de manteniment, etc.) com sigui que cal unes obertures de ventilació obligatòria de les cabines.

(Tot això està a les legislacions dels països del nostre entorn.)

3. Incendi:

- forestal

- propagació des d'edificacions de tercers en línia i les properes a les estacions de sortida

- la mateixa estació de sortida (ús d'aparcament, cafeteria, compartimentació, risc sobre ancoratge del cable portador).

4. Salvament.

En el dossier del permís de construir s'hauria d'incloure (si se segueix la normativa francesa) una nota sobre les mesures previstes per a l'evacuació dels usuaris del remuntador. No ho hem vist tampoc això.

I ens preguntem: què pensa el Govern de tot plegat? No deu preocupar-li gaire, per no dir gens, aquesta qüestió quan afirma rodonament, en la conclusió del seu informe, que no creu, i cito el Govern "... que s'hagi d'introduir cap modificació en el projecte...". I ho diu després d'haver llegit i comentat les al·legacions dels afectats.

Finalment, i acabo Sr. síndic, una darrera consideració que encara confirma més, al nostre entendre, l'absència de veritable utilitat pública en el projecte.

Una simple lectura de la documentació permet constatar que l'expedient d'expropiació s'acordà a la sessió del Comú de 8 de gener de 2002, mentre que la compra del «Prat de la Mola» es va escripturar el 18 de desembre de 2002. Si l'obra és d'utilitat pública per què no s'han inclòs els terrenys de sortida en l'expedient d'expropiació?

I si no s'hi han inclòs, com es pot pretendre que hi ha utilitat pública quan s'han adquirit els terrenys en el marc d'una operació típica del mercat immobiliari privat i doncs, per definició, al marge de la Llei d'expropiació?

Són preguntes que només poden tenir una resposta: el refús de la declaració d'utilitat pública sol·licitada pel Govern.

Gràcies Sr. síndic.

(Se senten aplaudiments)

El Sr. síndic general:

Si us plau, Srs. del públic!

Recordo una vegada més que el públic assistent està obligat a mantenir silenci, i a no fer manifestacions ni d'aprovació ni de desaprovació, i per tant no m'obliguin a prendre mesures si aquest ordre no és respectat.

Passem tot seguit a la intervenció del Govern, ara o al final?

Sí, ara?

Sr. ministre de la presidència teniu la paraula.

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el Sr. Bartumeu ens ha fet un magnífic exposat sobre comparació en d'altres països, comparatius d'altres països, jo li puc assegurar, Sr. Bartumeu, que el Govern no pretén amagar res. I al Govern tot ens preocupa, absolutament tot.

Jo no puc entrar a contestar-li tot el que vostè ha sol·licitat o tot el que vostè ha mencionat, perquè primera, no tinc els coneixements de tots aquests textos que vostè ha formulat, i segona que potser seria massa llarg de fer-ho.

Bé, jo em limitaré a explicar que l'actuació del Govern en aquest expedient, està extensament explicada i fonamentada en l'Informe raonat que el mateix Govern va trametre al Consell General, com vostè molt bé ha dit, el 19 de febrer del 2003, al final del qual el proposa al Consell General l'aprovació de declaració d'utilitat pública del giny mecànic d'unió entre el poble de la Masana i l'estació de Pal/Arinsal. I també la necessitat del pas del giny amb la constitució de les servituds necessàries tal com resulten de l'expedient d'expropiació iniciat pel Comú de la Massana i pel mateix informe.

Malgrat tota la informació jurídica i tècnica de l'informe que han pogut consultar vostès, torno

a dir, ha dit que era molt voluminós un Informe raonat del Govern amb tota l'explicació que ens ha donat el Comú de la Massana, i que vostès tenen. Vull remarcar un parell d'aspectes que em semblen fonamentals en aquest expedient: l'adequació a la legalitat de l'expedient en qüestió, i el compliment del paper que la Llei d'expropiació atorga al Govern com a pas intermedi entre que inicia l'expedient d'expropiació, és a dir, en aquest cas el Comú de la Massana, i qui té l'última paraula en les declaracions d'utilitat pública i de necessitat d'ocupació que és el Consell General.

Pel que fa a l'adequació a la legalitat, no voldria repetir els arguments que exposa clarament l'Informe raonat, però la competència del Comú de la Massana per iniciar i tramitar l'expedient com a òrgan expropiatori, d'acord com vostè ha dit també amb la Llei d'expropiació, està legitimat per la Constitució que deixa clar que els comuns són òrgans de representació i administració de les parròquies, i actuen sota el principi d'autogovern. Com per la Llei, també, qualificada de delimitació de competències dels comuns que especifica, entre d'altres coses, i no m'allargaré, diu: les infraestructures viàries són competències dels comuns, els equipaments comunals col·lectius, l'administració, gestió govern en general dels béns comunals inclòs l'aprofitament i explotació dels recursos naturals que s'hi troben, tals com camps de neu, i finalment la realització de qualsevol activitat i prestació d'altres serveis públics que siguin adients per a la satisfacció de les necessitats i interessos de la comunitat parroquial.

Vull també recordar que l'acord del Comú de la Massana d'iniciar l'expedient d'expropiació, va ser adoptat per unanimitat. I que el Govern valora aquest fet positivament, però sempre des de la convicció que s'emmarca dintre de les competències que la Constitució i la llei reconeixen als comuns.

Finalment no voldria que es passés per alt que l'Informe raonat del Govern esmenta expressament, com és lògic, la necessitat que la realització d'aquesta instal·lació se subjecti a la Llei relativa a les estacions d'esquí i a les instal·lacions de transport per cable del 9 de novembre del 2000, i la resta de la normativa que està vigent.

Pel que fa al compliment del paper que la Llei d'expropiació atorga al Govern com a pas intermedi

-com deia- entre que inicia l'expedient d'expropiació, el Comú de la Massana, i qui té

l'última paraula en les declaracions d'utilitat pública i de necessitat d'ocupació, que és en definitiva el Consell General, vull destacar que el Govern tenia la responsabilitat, que ha complert, d'assegurar un període d'informació pública per garantir el dret dels interessats a consultar la documentació, i presentar les observacions i les impugnacions que considerin oportunes.

També corresponia al Govern, i així ho ha fet un cop transcorregut el període d'informació pública, trametre al Consell General totes les peces de l'expedient i el seu Informe raonat amb la proposta corresponent sobre les declaracions d'utilitat pública i necessitat d'ocupació.

Doncs, atès que a criteri del Govern s'ha fet el que s'havia de fer per donar la paraula al Consell General en relació a l'expedient d'expropiació objecte d'aquesta esmena, d'acord amb les consideracions que acabo de dir, el Govern proposa l'aprovació de la declaració d'utilitat pública del giny mecànic.

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau, sigueu respectuosos, altrament la persona que torni a manifestar-se, serà expulsada de la sala

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Doncs, molt bé.

(Se senten veus)

Si us plau! Feu el favor... Srs. nuncis, feu el favor de fer sortir aquesta persona.

(Se senten veus)

Si us plau! Feu sortir...

(Se senten aplaudiments)

El Sr. Enric Pujal:

Acabo, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Acabeu.

El Sr. Enric Pujal:

Continuo Sr. síndic?

El Sr. síndic general:

Continueu, Sr. ministre.

El Sr. Enric Pujal:

El Govern proposa l'aprovació de la declaració d'utilitat pública del giny mecànic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a continuació a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, intervé el Sr. Jordi Mas. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers del Centre Demòcrata Andorrà hem examinat l'expedient lliurat davant del Consell General, per la declaració d'utilitat pública del giny mecànic d'unió entre el poble de la Massana i l'estació d'esquí Pal/Arinsal, i de la necessitat de constitució coactiva del pas forçós del giny i de les servituds administratives perpètuas necessàries en la forma i condicions que resulten de l'expedient i de l'Informe raonat del Govern.

Tal com es desprèn de la memòria explicativa efectuada pel Comú de la Massana en el seu dia, i que inicia l'expedient de declaració d'utilitat pública, la necessitat de connectar físicament les pistes amb el centre de les viles, ja quedava continguda com a factor estratègic en el pla de desenvolupament econòmic i social del país i el pla d'accions de l'any 94.

Tots sabem que el turisme, així com el comerç, són els motors econòmics del nostre país, directament i en cadascuna de les nostres parròquies.

Tal com hem pogut constatar amb el pas del temps, la comunicació o medi de transport físic entre les pistes i els centres de les viles, s'ha pogut anar materialitzant a Encamp, Canillo, Soldeu. És a dir a la vessant oriental de les nostres valls. Però no ha estat així, fins al moment, pel que fa a la vessant occidental del nostre Principat.

És per això, que ja d'entrada, veiem que en el pla d'accions del 1994, s'escollia aquesta planificació, i s'incidí en la necessitat de connexió dels dominis esquiables amb els nuclis

urbans, tot en el que ressalta d'utilitat pública del mitjà de transport proposat en el projecte analitzat.

Aquesta opinió o criteri, el reafirmem, i es consolida veient que al voltant del projecte en qüestió, amb tota seguretat es potenciarà una nova economia turística i comercial per a la parròquia de la Massana, amb transcendència per al país, al consolidar-se el domini esquiable existent, també el sector turístic de la Massana, i comportant, igualment el referit projecte, una reconversió i remodelació urbanística de l'indret on s'implantarà el giny de sortida, i una dinamització dels comerços de la Massana ocasionant sinèrgies positives i favorables per al desenvolupament i creixement de la generalitat de la població de la referida parròquia.

Circumstàncies que ens porten a la conclusió que el projecte és d'interès general.

És important ressaltar els estudis econòmics efectuats, així com les infraestructures i immobles de titularitat del Comú, que actualment es posen al servei del projecte en qüestió per donar-li viabilitat. I endemés, també, l'actitud de determinats propietaris, que ja des de l'inici, han cedit gratuïtament el sobrevol sobre les seves parcel·les del giny mecànic d'unió. Entre els referits propietaris s'hi troba l'Honorable Quart de la Massana, que a l'igual que els particulars interessats, han detectat en el projecte l'interès general que abans ens referíem, i els factors de dinamització per a la parròquia que legitimen clarament, en la nostra opinió, la declaració d'utilitat pública precedida.

De l'expedient se'n dedueix altrament, que tant el punt de sortida com el d'arribada i el traçat planejat, han estat escollits per tècnics en diverses alternatives els quals, finalment, han deduït i concretat entre totes les opcions, la projectada; basant-se estrictament en criteris tècnics i d'idoneïtat, ja sigui pel cost del giny, ja sigui per la proximitat amb els immobles i infraestructures, avui propietat del Comú de la Massana, el Prat de Ferrera Negra i l'antic Hotel Naudí, com també ja sigui per cercar una ubicació centrada que desplegui les sinèrgies desitjades per la parròquia.

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau!

Perdoni Sr. Jordi Mas!

Demano que no hi hagi cap intervenció. La persona que torni a intervenir del públic serà expulsada.

Sr. nunci, si us plau, quan algú intervingui, aquesta persona serà expulsada.

Sr. Jordi Mas, continueu.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Veiem com els referits criteris tècnics també han tingut en compte l'impacte mediambiental, essent la proposta del traçat planificat la que minimitza més aquest impacte, pel seu curt trajecte.

Per altra banda, observem com per arribar a obtenir la servitud administrativa perpètua necessària per a sobrevolar les parcel·les que no han cedit la mateixa al Comú, la corporació comunal ha optat pel procediment més garantista legalment establert, seguint escrupolosament tots els tràmits i respectant totes les garanties de publicació, per a obtenir dels administrats interessats les corresponents observacions i al·legacions al respecte.

Així constatem com algunes d'elles han estat contemplades i afegides al projecte inicial, tot el que ha comportat finalment, després de les corresponents rectificacions i modificacions introduïdes tant pel Comú com pel propi Govern, que aquest darrer, mitjançant Informe raonat, hagi proposat al Consell General l'aprovació de declaració d'utilitat pública del giny mecànic d'enllaç entre el poble de la Massana i l'estació d'esquí Pal/Arinsal, així com la declaració de la necessitat de constitució coactiva del pas forçós del giny i de la constitució forçosa d'una servitud administrativa perpètua per a la instal·lació i el sobrevol dels cables i de les cabines pròpies del referit giny mecànic.

Tots aquests raonaments, per ells mateixos, justifiquen, al nostre entendre, la declaració d'utilitat pública per l'interès general a considerar. Ara bé, es reforcen notablement quan el Comú de la Massana, per acord del 25 d'abril del 2002, declara que el transport del referit giny es tractarà d'un servei públic. Aquesta consideració de servei públic de la finalitat d'unió entre el centre del poble i dita estació, i el fet que les condicions d'explotació s'ajusten a les previstes pel Codi de l'Administració que facin referència a la gestió de serveis públics, segons la nostra

interpretació, ve donada per la voluntat del Comú de la Massana d'assegurar que la gestió del giny residirà en el control de la corporació comunal per a benefici de l'interès general. I evidentment, aquest acord fa que la declaració d'utilitat pública esdevingui obligada.

Així veiem com dins la competència comunal d'iniciar expedients d'expropiació, que en aquest cas respon a la necessitat d'establir una servitud perpètua de sobrevol, el Comú també actua en el seu àmbit competencial, incidint en potenciar les infraestructures de serveis, equipaments amb aprofitament de l'explotació dels recursos naturals, i entre altres els camps de neu, creien oportú garantir la seva gestió directa a l'empara de l'autogovern del Comú de declarar servei públic la dita unió.

Aquesta consideració també la trobem encertada, coincidint en aquest extrem amb la decisió del Govern expressada mitjançant resolució del 19 de febrer d'enguany.

Per tot el que hem dit, doncs, contraient l'objectiu de la nostra anàlisi a la mera declaració d'utilitat pública del giny mecànic d'unió entre el poble de la Massana i l'estació d'esquí Pal/Arinsal, així com en la necessitat de constitució coactiva del pas forçós del giny i de les servituds administratives perpètues en la forma i condicions que han resultat de l'expedient, i que s'han exposat en detall en l'Informe raonat, considerem de forma plenament favorable l'interès general i els fins que legitimen l'activitat administrativa, la iniciativa endegada pel Comú de la Massana, tot avançant ja la postura dels consellers del Centre Demòcrata Andorrà al votar en contra de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

A continuació intervé pel Grup Lliberal el Sr. Cándid Naudi. Teniu la paraula.

El Sr. Cándid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

La Constitució andorrana reconeix en el seu article 27 el dret a la propietat privada i a l'herència, sense altres limitacions que les derivades de la funció social de la propietat, indicant també que ningú pot ésser privat dels seus béns o drets, si no és per causa justificada d'interès públic, mitjançant la justa

indemnització i d'acord amb el procediment establert per la llei.

D'acord amb la Llei d'expropiació vigent, les declaracions d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació o d'adquisició han de ser aprovades pel Consell General en ple, els expedients d'expropiació únicament poden ser iniciats pel Govern i pels comuns.

L'expedient d'expropiació que avui se sotmet al Ple del Consell General fou iniciat pel Comú de la Massana en la sessió de comú del dia 8 de gener del 2002, en què es va acordar de forma unànime la tramesa al Govern de l'expedient d'expropiació amb la corresponent memòria explicativa i la restant documentació necessària, per a la seva tramitació conforme a la llei i la seva remissió, en el seu dia, al Consell General.

Com és ben sabut, l'expedient d'expropiació té per objecte no pas la privació singular de les propietats afectades per la futura construcció del giny mecànic d'enllaç entre el poble de la Massana i l'estació d'esquí Pal/Arinsal, sinó la constitució de servituds o limitacions perpètues sobre els béns dels expropiats en la forma prevista en l'article 6.2 i concordants de la citada llei.

Després que el Govern sotmetés l'expedient a informació pública, i realitzés els tràmits establerts per la Llei d'expropiació en data 19 de febrer del 2003, va trametre definitivament al Consell General totes les peces de l'expedient, incloses les observacions i les impugnacions rebudes. El Govern va adjuntar a la tramesa el corresponent Informe raonat, en el que proposa la declaració d'utilitat pública de l'esmentat giny, i la necessitat de constitució coactiva del pas forçós del mateix i de les servituds administratives perpètues necessàries en la forma i condicions que figuren en l'expedient d'expropiació i en el propi Informe raonat.

Per adoptar la seva decisió en aquesta matèria, el Consell General gaudeix d'un àmbit de valoració de conformitat amb la legitimació democràtica que li correspon, l'àmbit de valoració es compon tant de qüestions jurídiques com d'aspectes metajurídics.

Ni la Constitució ni la Llei d'expropiació estableixen cap indicació sobre quines poden ser les causes d'utilitat pública que justifiquin una determinada expropiació. Llevat de la referència de l'article 8 d'aquesta Llei, que fa referència als supòsits de declaració implícita d'utilitat pública en l'execució de plans d'obres públiques o de serveis aprovats pel Consell

General. Mancança que en el futur, potser hauria de ser corregida pel legislatiu, mitjançant la concreta enumeració de les causes d'utilitat pública.

Per la resta de casos, és aquesta institució la que lliurement ha de declarar la utilitat pública. No obstant, l'exercici legítim d'aquesta potestat per part del Consell General, no està pas exempta de límits, i són d'aplicació tant una sèrie de principis orientadors de l'exercici de la mateixa, tals com la racionalitat, l'objectivitat, l'eficàcia, l'eficiència i l'economia, com els principis limitadors del comportament públic, i, molt especialment, el de proporcionalitat.

Tots aquests principis formen part d'una tradició comuna europea, i es poden trobar tant en alguna de les diverses normatives nacionals i comunitàries, com en la jurisprudència comparada i, especialment, en la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Comunitat Europea i del Tribunal Europeu del Drets Humans.

El compliment dels deures jurídics derivats dels principis orientadors esmentats exigeix el seguiment d'un procediment de presa de decisió acurat, perquè quedi degudament fonamentada la decisió del Consell General en base a la seva legitimitat democràtica.

El Grup Parlamentari Lliberal ha realitzat l'examen acurat de l'expedient d'expropiació i ha tingut en compte i ha valorat especialment els següents factors.

En primer lloc, i tal com es deia a l'inici d'aquest exposat, la tramitació de l'expedient d'expropiació fou adoptat de forma unànime pel Comú de la Massana en la sessió del 8 de gener del 2002, en base a la memòria explicativa que forma part de l'expedient. Aquest inicial acord fou complimentat, també, per acord unànime del Consell de Comú per un altre acord de 25 d'abril de 2002, en què es declara la futura instal·lació del giny mecànic d'enllaç entre el poble de la Massana i l'estació d'esquí Pal/Arinsal, un servei públic. I es determina que les condicions d'explotació directa o per delegació es regiran segons les formes previstes per l'ordenament jurídic andorrà per a la gestió dels serveis públics.

Cal recordar que, com s'ha dit abans, que d'acord amb la Constitució i la Llei qualificada de les seves competències, els comuns, com a òrgans de representació i administració de les parròquies elegits democràticament, funcionen sota el principi d'autogovern reconegut i

garantit per la Constitució. I amb les seves decisions, el Comú de la Massana no fa més que exercir les competències pròpies que li corresponen per a l'expressió, la gestió i la protecció que els interessos comunals en un àmbit de la seva competència.

En segon lloc, segons la valoració efectuada, també, de forma unànime pel Consell de Comú, el futur giny mecànic apropià el camp de neu Pal/Arinsal al centre del poble i fomentarà l'ús turístic, comercial, de serveis i de lleure de la zona, i, en definitiva, potenciarà el futur de l'economia de la parròquia.

D'altra banda, es respecten plenament les orientacions bàsiques sobre l'exercici de la potestat expropiatòria. Concretament, l'explotació en curs té en compte el necessari equilibri entre el dret a la propietat privada i les limitacions imposades per la funció social de la propietat a què es refereix la Constitució. I la limitació dels drets afectats s'efectua mitjançant el procediment establert per la llei, i haurà de comportar, en el seu cas, la justa indemnització.

Les al·legacions formulades pels interessats o pels afectats, i singularment, l'Informe raonat del Govern, mostra clarament una resposta individualitzada, i no merament formal, de les observacions, suggeriment i comentaris, el que porta, fins i tot, a acceptar per part del Comú alguna de les propostes efectuades durant el tràmit d'informació pública duta a terme.

L'expedient inclou els informes i les valoracions necessaris per fonamentar la decisió, havent-se desplegat una activitat instructora suficient, d'acord amb els requisits legals establerts a l'article 9.1 de la Llei d'expropiació, que no deixa cap marge d'arbitrarietat en la decisió que s'ha d'adoptar.

Finalment, i per no allargar excessivament aquest exposat, cal fer esment de l'important principi de proporcionalitat que és en última instància un límit negatiu del comportament públic, perquè les seves decisions no siguin desproporcionades.

A criteri del Grup Parlamentari Lliberal, l'expedient respecta l'estructura dels tres filtres del test de proporcionalitat elaborat inicialment a Alemanya, i adoptat pel Tribunal Europeu de drets humans, i pel Tribunal de Justícia de la comunitat Europea i pels tribunals constitucionals.

En aquest sentit, d'acord amb les peces que figuren en l'expedient d'expropiació, la decisió de construir el giny serveix realment a l'interès

general, essent molt important en aquest punt, la declaració de servei públic efectuada pel Comú de la Massana, que fa descartar l'existència de la coneguda desviació de poder. En aquest cas, el futur giny serà una instal·lació pública afectada a un servei públic de transport. Aquest és el sentit inequívoc de l'acord adoptat per unanimitat pel Comú de la Massana en la sessió del 25 d'abril del 2002.

Cal tenir en compte que en la majoria d'ordenaments europeus, s'estableix que l'aprovació de projectes d'obres i de serveis públics per part de les entitats locals efectuades d'acord amb la legislació general, porten implícita la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació. I no incideix en aquesta qüestió l'opció que es pugui prendre respecte de la forma d'explotació directa o per delegació, ja que la titularitat del servei i de les instal·lacions segueix essent, en tot cas, pública.

El segon nivell del test de proporcionalitat que és la necessitat d'escollir l'alternativa menys restrictiva també es compleix, i al respecte és patent en tota la documentació una preocupació constant del Comú per mirar d'evitar, en la mesura del possible, l'expropiació ajustant-la al que és estrictament necessari.

Quant al seu contingut, ja s'ha dit que no s'afecta a la propietat, sinó que es produeix la imposició d'una servitud forçosa. I quant al seu abast, les dimensions de la franja afectada es justifiquen com les mínimes indispensables.

Finalment, el tercer nivell del test de proporcionalitat també es compleix en aquest cas, perquè es produeix un just equilibri entre les exigències de l'interès general i els imperatius dels drets dels ciutadans.

Havent-se de tenir en compte que es respecta la qüestió específica del balanç entre el desenvolupament equilibrat de la societat, i el benestar de la societat i la protecció ambiental a què es refereixen els articles 31 i 32 de la Constitució, el principi de proporcionalitat exigeix fugir de solucions maximalistes. I en un altre sentit, havent-se de combinar ambdues vessants de la manera més harmònica possible.

En definitiva, doncs, i per acabar, el Grup Parlamentari Lliberal considera que de l'anàlisi de l'expedient d'expropiació hi ha suficients elements per a la fonamentació i la motivació de la declaració d'utilitat pública que correspon lliurement apreciar i adoptar al Consell General. I per aquesta raó, el seu vot serà favorable, perquè com s'ha dit, d'una banda, no

s'aprecia cap raó vàlida per oposar-s'hi o per votar negativament, i d'altra banda, existeixen al seu favor els importants elements i factors a què s'ha fet referència. Per tant votarem no a l'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sr. Jaume Bartumeu, per part del Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És que, he quedat literalment garratibat amb la intervenció del ministre de la Presidència.

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Si us plau!

El Sr. Jaume Bartumeu:

El Sr. ministre de la Presidència diu: és que el Govern no ha volgut amagar res. Miri, en tot cas, el Grup Socialdemòcrata no ha fet cap manifestació en el sentit que el Govern hagués amagat res. I sap el ministre de la Presidència que si alguna vegada considera que és el cas no ens cau cap anell per manifestar-ho en aquesta sala.

El que nosaltres hem dit -i només hem dit això-, és que el Govern entenem que no ho ha fet bé.

El que m'ha deixat garratibat és que em diu -el ministre de la Presidència-, que és el que intervé en nom del Govern, diu: és que clar, jo no tinc els coneixements per contestar això que vostè m'ha dit. Ho ha dit, i el Diari de sessions ho dirà: no tinc els coneixements d'aquestes lleis que vostè cita.

Miri, aquí anem malament. El ministre que li toca no hi és, no ve. I el que intervé en nom del Govern no en sap de la missa la meitat. Aquí no anem bé.

Jo, Sr. ministre de la Presidència, m'ho he hagut de llegir tot. És la meva obligació. M'ho he treballat, i he complert amb la meva obligació de parlamentari. Si vostè és el que representa aquí al Govern, i ens diu que no coneix el dossier, vostè no compleix, ni el

Govern no compleix amb la seva obligació de respecte a la representació popular de discutir les intervencions que fan els grups parlamentaris. Perquè acte seguit, Sr. ministre de la Presidència, vostè encara m'he n'ha dit més, m'ha dit: és que feia massa llarg, a més a més. És clar, aquest és el problema. És que hem constatat moltes vegades que per vostès, Srs. del Govern, és una molèstia haver de venir aquí, al Consell General, a donar explicacions. És massa llarg, és farragós. I és clar, com que seria massa llarg i ja són les set, doncs, hauríem d'acabar a l'hora. I el tràmit és: votem i no en parlem més. Falta de respecte a les obligacions del càrrec, Sr. ministre de la Presidència, falta de respecte al Consell General, i en tot cas, al nostre grup parlamentari.

Ha tornat a insistir amb la competència del comú, la Constitució, la Llei de delimitació de competències. Ja ho havia dit en la meua intervenció: no ho discutim nosaltres això. No discutim la competència del Comú de la Massana. Entenem que la té per instar aquest expedient. El que passa és que a nosaltres ens sembla que aquí es demana una declaració d'utilitat pública, i no hi ha utilitat pública.

Però, no estem discutint ni la Constitució ni la Llei de delimitació de competències. Tampoc hem discutit que hi hagués unanimitat al Comú, com m'ha dit el Sr. ministre, i després ho ha repetit amb insistència el portaveu del Grup Parlamentari Lliberal. Si ja ho he dit jo en la meua intervenció que anaven d'acord amb la majoria comunal i amb el Partit Lliberal. Ja ho sabem que van junts en aquest expedient.

El que no m'ha contestat és que si hi ha, o no hi ha utilitat pública, que és l'objecte de la nostra esmena. És aquest, i no n'hi ha un altre.

I acabo, Sr. síndic, després de constatar que malgrat la reiterada insistència del ministre de la Presidència a dir que el Govern havia complert la legalitat, s'ha oblidat d'un detall importantíssim -insisteixo- que avui li toca a ell uns comentaris que no li pertocuen, perquè li pertocuen al Sr. que ha deixat la cadira buida, al ministre absent, s'ha respectat la legalitat gràcies a què la Sindicatura els hi va tornar el mes de desembre tot l'expedient, Sr. ministre de la Presidència, la Sindicatura els hi va haver de tornar tot l'expedient perquè vostès no havien respectat la legalitat. Vostès no havien fet els tràmits d'informació pública que la llei els hi marcava. És a dir, que no em parli que han respectat tant la legalitat quan no l'havien

respectat quan tocava, i se'ls hi va haver de dir des de la Sindicatura.

És tot, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions pels grups parlamentaris?

Sí Sr. Antoni Martí, pel Grup Lliberal, teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Simplement per aclarir uns quants conceptes i aclarir-los al torn, també, i desenvolupant una mica l'exposat que ha fet el company Sr. Càndid Naudi.

Si bé és cert, i ho ha declarat el Sr. Jaume Bartumeu, i al mateix temps també n'ha fet referència el Sr. Càndid Naudi, és veritat que allò de demanar la utilitat pública, hi podria haver d'altres textos legals que defineixen millor el que s'entendria per utilitat pública. El Sr. Jaume Bartumeu ho ha dit en el seu moment fent referència a les institucions comparades, fent referència també a l'Informe raonat del Govern. També ho ha dit el Sr. Càndid Naudi quan deia que hi havia una mancança, que en el futur hauria de ser corregida pel legislatiu mitjançant una concreta enumeració de les causes de la utilitat pública.

A veure, el Grup Parlamentari Lliberal... aquest és un tema molt polèmic que ha fet molts debats al carrer. Hem tingut ocasió, nosaltres, de veure els que hi estan a favor i els que hi estan en contra. La veritat és que, ara en aquests moments que, per exemple, també hi han hagut declaracions públiques del Partit Socialdemòcrata -molt respectables- que volen fer un telecadira des d'Escaldes-Engordany fins a Engolasters, o d'altres manifestacions en el seu moment, de la Sra. Cònsol d'Andorra la Vella que tenia, i té també tot el dret de poder-ho fer dins l'autogovern, i evidentment, si hi hagués el mateix cas de sobrevalor de terrenys privats hauria de fer el mateix procediment amb el famós telecabina d'Andorra la Vella fins a Carroi.

Tot això són temes que en definitiva s'hauran de... si es volen fer en un futur haurà d'haver-hi un procediment, segurament. Hi podria haver o no el procediment amb què s'ha actuat amb el telecabina de la Massana.

En tot cas, el Grup Parlamentari Lliberal en un tema tan complex com aquest, el que sí que ha

fet és demanar un informe completament independent. I nosaltres, en definitiva, no és una qüestió de política entre el Partit Lliberal que hagi votat a favor al Comú de la Massana amb la majoria de la Massana. Nosaltres som consellers generals, i el que hem de fer és independentment dels colors polítics, que es faci a la Massana, que es faci a Escaldes-Engordany o a Andorra la Vella, si entenem que vist un informe independent, que és el que bona part del mateix ha llegit el Sr. Càndid Naudi, com a representants i consellers generals, i entenen també les inquietuds dels que poden entendre's afectats, és votar el que per lògica se'ns ha votat, és votar amb respecte escrupulós -de si entenem que és utilitat pública, votar a favor, i si haguéssim entès en el seu moment que no era utilitat pública, haguéssim votat en contra. Així es va manifestar diverses vegades, i com que moltes vegades ho diu el Sr. Jaume Bartumeu, en aquesta Sala, no tots som experts en tot. Nosaltres en aquest cas, com que no som experts en un tema que en definitiva es podria desenvolupar des d'un punt de vista legislatiu per tenir molt més clar el concepte d'utilitat pública, ens hem fet assessorar al referent.

Si aquest assessorament hagués sigut negatiu, no tingui cap dubte que el Grup Parlamentari Lliberal, independentment de colors polítics d'un costat o de l'altre hauria votat en contra. No ha sigut el cas, i amb responsabilitat, doncs, per això explico el vot del Grup Parlamentari Lliberal.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre de la Presidència teniu la paraula.

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, a veure, el Sr. Bartumeu ha fet referència, i efectivament, el Govern ha de reconèixer que va cometre un error. I ho reconeixem públicament, Sr. Jaume Bartumeu, i no és cap vergonya reconèixer-ho, perquè el que fa coses és el que s'equivoca, el que no fa res no es pot equivocar. Això no falla mai, passa a tot arreu, això.

Doncs, efectivament, nosaltres vam treballar intensament en aquest Informe raonat amb tots els papers que ens havia enviat, els documents que ens havia enviat el Comú de la Massana.

Quan vam tenir tot aquest dossier acabat, el vam trametre a Sindicatura, i vam ometre de publicar-lo al BOPA. Efectivament, Sindicatura es va donar compte que no s'havia publicat, i ens el va retornar. En aquell moment es va publicar, es va tornar a obrir un període d'al·legacions que els privats, doncs, van tenir quinze dies més per fer al·legacions. I aquest va ser, doncs, l'error greu que va cometre el Govern. Me n'acuso, efectivament.

Falta de respecte. Jo no li he faltat el respecte, ni li penso faltar Sr. Bartumeu. No tinc cap intenció de faltar-li el respecte, ni a vostè ni a cap conseller.

Vostè m'ha parlat de legislació d'altres llocs, d'Espanya, de França, i no sé d'on ha parlat més. Jo, evidentment, que no m'he preparat, i no m'he llegit tota la legislació tant de França com d'Espanya pel que fa referència a la utilitat pública, als ginys. Senzillament, el Govern i jo concretament, hem estudiat l'Informe raonat que tenim aquí sobre la taula. He estudiat tots els documents que ens va fer arribar el Comú de la Massana, i d'això el Govern n'ha deduït que es podia fer la declaració d'utilitat pública.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sr. Bartumeu, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Brevíssim, Sr. síndic.

Jo no he dit, i insisteixo, la gravació ho dirà, però jo no he dit que el Sr. ministre m'hagués faltat el respecte, a mi. Jo he dit que entenia que una actitud com la seva de dir, "jo no conec el dossier", és una falta de respecte al debat parlamentari. Això és el que he dit i el que ara li repeteixo. En cap moment m'he sentit ofès personalment.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Per part del Govern?

Doncs bé, si no hi ha més intervencions passarem tot seguit a la votació de l'esmena, i us recordo que sí és sí a l'esmena i no és no a

l'esmena, i per tant, aprovació de la Proposta de declaració d'utilitat pública.

Sr. secretari general, si us plau, si voleu procedir a la votació.

El Sr. secretari general:

Sr. Esteve López Montanya : Sí

Sr. Antoni Martí Petit : No

Sr. Jordi Mas Torres : No

Sr. Daniel Mateu Melción : No

Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

Sr. Cándid Naudi Mora : No

Sra. Clara Pintat Rossell : No

Sr. Emili Prats Grau : No

Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

Sr. Guillem Valdés Alemany : No

Sr. Miquel Alís Font : Sí

Sr. Francesc Areny Casal : No

Sr. Josep Areny Fité : No

Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

Sra. Olga Benazet Dolsa : No

Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

Sr. Jordi Daban Alsina : No

Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

Sr. Josep Garrallà Rossell : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

6 sí; 16 no.

El Sr. síndic general:

Perdó?

El Sr. Esteve López:

6 sí i 16 no.

El Sr. síndic general:

16 no. Ah, bé. Sí, sí, perdoneu! És que us havia estès malament.

Moltes gràcies.

Bé doncs, a la vista dels resultats queda desestimada l'esmena, i declaro, doncs, aprovada la Proposta de declaració d'utilitat pública.

Moltes gràcies.

El Sr. cap de Govern ha demanat, acabat l'ordre del dia, de fer una intervenció.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

(se senten veus)

Si us plau! Si us plau! Sres. i Srs. feu el favor de mantenir silenci.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Més enllà de l'ordre del dia, li agraeixo que em doni la paraula per dir que tal com havia anunciat i que tal com hi han hagut rumors, el Sr. Jordi Visent Guitart, ministre d'Interior i de Justícia, m'ha demanat que tal com vam quedar quan ell va acceptar el càrrec de ministre d'Interior i de Justícia, deixi ara el càrrec després dels dos anys per als quals es va comprometre amb mi. Durant aquest temps ha fet un treball força positiu, i amb els dies que encara serà ministre acabarà de concretar algun dels temes en què ha treballat intensament. Jo li agraeixo aquí públicament, perquè probablement no hi haurà un altre Consell General en el qual pugui fer aquest anunci, com bé he procurat fer cada vegada. I també anuncio a totes Vostres Senyories, que el seu substitut serà el Sr. Josep Maria Cabanes Dalmau, membre, actualment, de l'oposició al Comú d'Andorra la Vella, i que, per tant, en compliment de la prescripció legal, ha de donar la seva renúncia al Comú, com a membre del Comú d'Andorra, i han de passar quinze dies perquè aquesta sigui efectiva. És a dir que el Sr. futur ministre, quan sigui nomenat ho serà quan deixi ja de ser membre del Comú. I fins aquell moment el Sr. Jordi Visent, al qual agraeixo una vegada més el seu treball per tots nosaltres, continuarà en el seu càrrec.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Antoni Martí, haviu demanat la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt curtament, ja que el Sr. cap de Govern anuncia, doncs, properament un canvi en la cartera d'interior, en nom del grup parlamentari li agraïm, tal com ha fet el Sr. cap de Govern, la feina desenvolupada pel company Jordi Visent. I en tot cas, també agrair la gran col·laboració que ha tingut amb la Comissió d'Interior. I en definitiva, doncs, agrair-li aquests dos anys, que és el més important dins del món de la política és fer la política tal com l'ha fet ell amb molta honestedat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Personalment volia agrair-li no com a ministre, però sí com a persona, l'actitud que ha tingut envers la Comissió.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, si no hi ha cap més intervenció, doncs, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

(Són les 19.20h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94

ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €

Subscripcions: Tel. 821234